ANUL I No 75 | 6 PAGINI 2 LEI | 1 | Joi 15 Octombrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Mihail Eminescu, 19 Telefon 302

Comandantul unui regiment de infanterie germană cu ofiţerii săi în primele linii pe frontul bolşevic

PĂGÂNĂTATE

Este, oare, cu putinţă ca un creştin să se facă, să ajungă păgân? Se poate, oare, ca un copil născut din părinţi creştini să ajungă păgân? *Este posibil ca în mijlocul popoarelor luminate şi înaintate în cultură să ne trezim, deodată, cu un popor barbar, sau cel puţin cu întregul lui tineret însălbăticit?*

Multă vreme lumea a socotit că nu se poate ca din lumină să te întorci iar în întunerec, din civilizaţie la barbarie. Dar de când a început războiul cu bolşevicii, de când a început să se ridice vălul de pe armata sovietică şi de pe viaţa pe care au dus-o nenorocitele popoare în Rusia sovietică, lumea întreagă vede, convinsă că, din nenorocire este cu putinţă să te întorci din civilizaţie la barbarie, şi din creştinism la păgânătate.

Toate comunicatele de război germane ca şi cele româneşti, tot ce ne spun răniţii noştri de pe câmpurile de luptă, tot ce ne povestesc soldaţii sosiţi în scurte concedii sau delegaţii, mărturisesc un singur lucru: *că soldaţii bolşevici nu mai sunt oameni, ci un fel de fiare, cari nu mai au nimic omenesc în ei.* Că în loc de vitejie, la ei nu poţi descoperi decât sălbăticie. Că nu cunosc nicio regulă de omenie a războiului. Că ridică steag alb şi când te apropii te primesc cu mitraliera. Că ridică braţele până te-ai apropiat la trei paşi şi atunci aruncă bomba. Că, asemenea fiarei încolţite, nu iese din vizuină, deşi vede că nu mai are scăpare, şi atacă până e ucis, făcând astfel pe adversar să nu-i poată cruţa viaţa.

Nici comandanţii lor nu-s mai buni, ci cu mult mai barbari decât soldaţii: îi leagă ori îi închid pe aceştia în cazematele de beton, îi leagă de armele ucigaşe, să nu poată nici fugi, nici scăpa cu viaţa, cum a-i lega câinele de brad pe cărarea pe care ştii că vine ursul la hoit: să-l oprească, ori să fie sfâşiat de urs.

Atâta păgânătate şi sălbăticie n'a mai fost cunoscută în nici un război. Atâta lipsă de suflet şi de omenie. *Toată lumea a ştiut în toate timpurile că erou nu poate fi numit soldatul încuiat în fortăreaţă, legat de armă, sau acela care trage de groaza revolverului dela spate.*

De aceea nici nu vorbeşte nimeni de *eroica* rezistenţă a soldatului bolşevic, ci de *sălbatica* lui rezistenţă, şi de *barbaria cu care trece peste orice regule ale războiului.*

De ceea ce fac comisarii iudeo-sovietici cu prizonierii şi răniţii duşmani, nici să nu mai vorbim; e numai păgânătate şi sălbăticie!

Dar păgânătatea şi sălbăticia stăpânirii bolşevice *rânjesc la tot pasul pe pământul cucerit* până acum dela Soviete: *îndobitocirea populaţiei în teroare sângeroasă şi în sărăcie neînchipuită.* În jurul moşiilor nesfârşite ale Statului, luate dela locuitori, *se mişcă umbre şi nu oameni*, slăbiţi de foame, şi îndobitociţi de teroare. *O stăpânire care şi-a înfometat pe proprii săi cetăţeni*, pentru a se înarma, cu munca lor, cu sudoarea lor, nu să-şi apere ţara, ci să ducă păgânătatea în lumea întreagă.

Acum că au căzut zidurile după care se ascundea „raiul bolşevic", lumea poate crede în ştirile ce-au umblat înainte cu câţiva ani că în Rusia au murit de foame, în doi ani răi, *peste douăzeci de milioane, de oameni*, din vina stăpânirii bolşevice, care din recolta regiunilor ce au produs nu au hrănit populaţia înfometată într'alte regiuni, ci au schimbat-o în bani, iar banii în arme de luptă.

Păgânătatea şi sălbăticia acestei stăpâniri *le văd azi milioane de ostaşi din ţările civilizate* ale Europei, cari luptă să dărâme iadul care a eşit din zmârcurile lui întunecate şi s'a aşezat în Rusia sovietică, între popoarele creştine ale lumii.

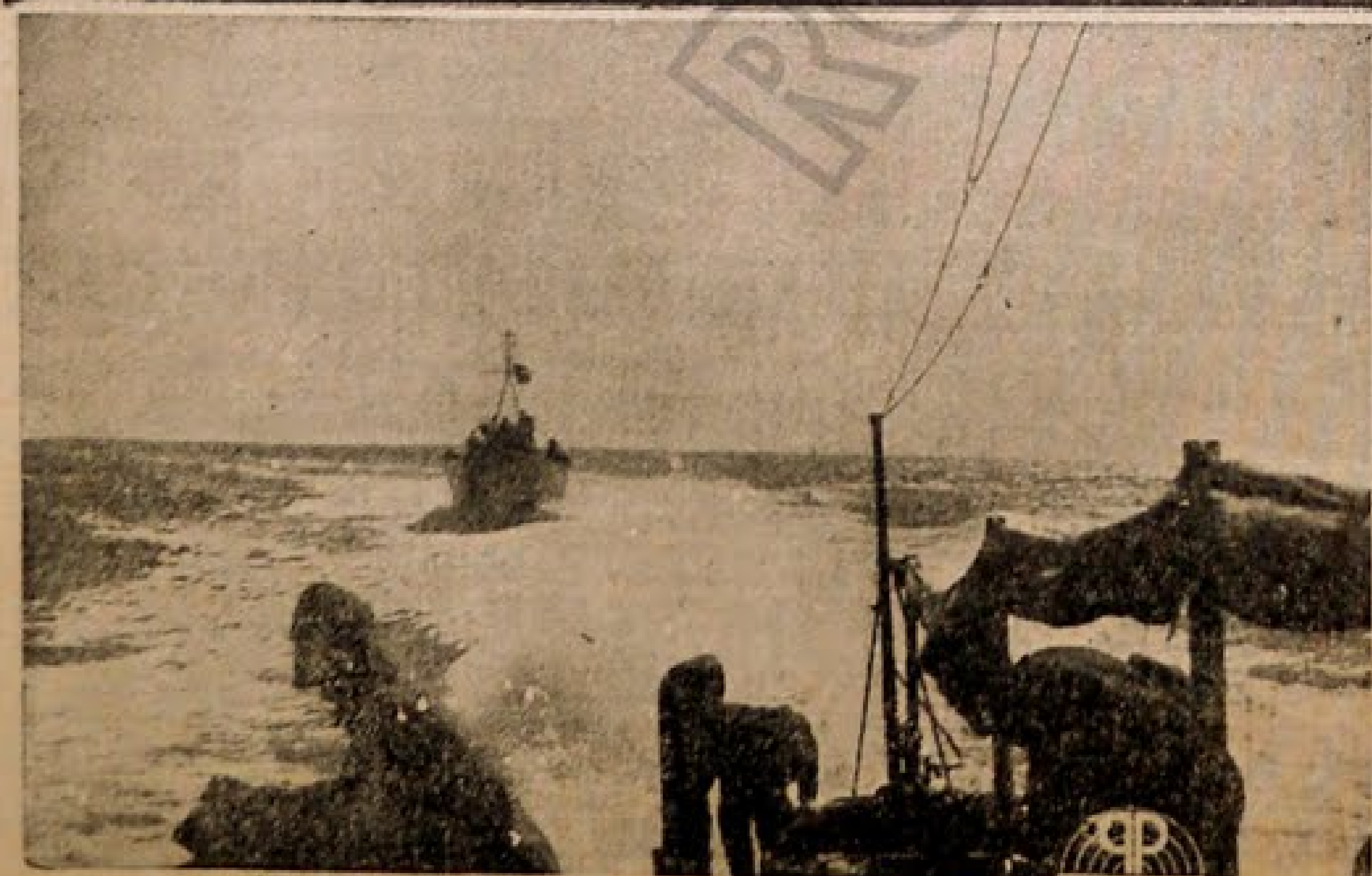
Dar cum a fost cu putinţă ca dintr'o ţară şi un popor creştin să se ajungă la atâta păgânătate? Vom arăta în articolul viitor.

I. Agârbiceanu

România ocupă în Sud-Estul Europei o poziţie dominantă, adevărată cheie de destine.

Prin Nord, ea leagă Baltica cu Marea Neagră, prin Dunăre, lumea germană de Orient, prin Sud, ea uneşte Balcanii de Europa Centrală, iar prin Vest, ea tinde spre Adriatica.

MAREŞAL ANTONESCU

Vedetă rapidă românească în apele Mării Negre

PRIN IUBIRE ŞI JERTFĂ

VOM ZIDI VEŞNICIA UNITĂŢII NAŢIONALE

Ceasurile mari răsună în istorie cu cadenţă de porunci pentru Neamuri şi pentru om.

Zbuciumul războiului varsă sânge şi adună lacrimi.

Sângele zideşte istoria, lacrimile spală suferinţa şi luminează victoria.

Este o datorie ca în aceste ceasuri mari să sprijinim fapta de blândeţe şi generoasă dăruire a femeii române şi a Consiliului de Patronaj.

Lacrimile, singure, trudesc şi fărâmă.

Lacrimile sprijinite şi ţesute de Stat într'o durere comună, purifică şi înalţă.

De aceia, opera Consiliului de Patronaj, care, în aceste ceasuri grele, luptă să stingă suferinţa, să îmblânzească nevoile, să ajute durerea, este o operă naţională, pentru care nu avem decât recunoştinţă.

S'a întors azi în Ţara noastră valul de dăruire pentru obşte, credinţa în marile comandamente morale ale vieţii Neamului din care altădată au izvorît netemute şi veşnice ctitoriile voevodale, mânăstirile, spitalele şi aşezămintele de caritate.

Neamul simte şi ştie că azi banul obştei şi milei nu este banul risipit de ieri, ci banul clăditor de bine al tradiţiei de altădată şi de mâine.

Această tradiţie curată, acest spirit de dăruire a omului pentru om, această faptă românească de închinare a muncii şi a credinţei pentru aproapele şi pentru puterile morale ale Neamului, dau luptei şi drepturilor noastre temeiuri nevăzute, iar onoarei noastre rădăcini de adânc pe care nimic şi nimeni nu le va putea birui.

Iubirea şi jertfa au zidit lumea, iubirea şi jertfa ne va zidi şi nouă drepturile veşnice ale unităţii naţionale.

MIHAI A. ANTONESCU
Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri

RĂZBUNAREA PĂMÂNTULUI

La peste o mie de kilometri spre răsărit, pe ţărmurile îndepărtatului Azov, de unde în veacurile de mijloc ale istoriei noastre porneau hoardele barbare ale hanilor mongoli să prade înfloritoarele aşezări moldoveneşti de pe malurile Nistrului şi Prutului, armata română sub comanda generalului Dumitrescu a cooperat în chip strălucit la una din cele mai mari bătălii de nimicire din câte s'au dat în cursul actualului război.

Faptul acesta a fost adus spre cunoştinţa noastră şi a lumii întregi chiar de comunicatul special al Marelui Cartier general al Fuehrerului, publicat Sâmbătă 11 Octombrie.

Multe din faptele de arme săvârşite de diviziile noastre care operează pe coasta Mării de Azov au străbătut şi prin alte mijloace, până la noi. Comunicatul special al Fuehrerului care anunţă sfârşitul bătăliei Azovului, relevând contribuţia armatei române la victoria obţinută, dă însă o confirmare definitivă vitejiei soldatului român şi capacităţii comandanţilor săi.

Pentru ţara din spatele frontului, pentru marea masă a poporului român care urmăreşte cu covârşitor interes lupta ostaşilor săi, această înaltă recunoaştere germană constitue o meritată răsplată a eforturilor ei de război. Şi o mângâiere pentru jertfele la care a consimţit în interesul victoriei totale.

Corpul de cavalerie şi unităţile de vânători puse sub comanda bravului general Dumitrescu au înscris o strălucită pagină de eroism în cartea acestui mare şi sfânt război. Ostaşii români au luptat, la mii de kilometri departe de patria lor, cu aceiaş frenetică dăruire de sine cu acelaş total devotament pentru marea cauză a civilizaţiei creştine, ca şi pe propriul lor pământ. Dar am face o mare nedreptate soldatului nostru dacă am explica eroismul dovedit de el pe malurile îndepărtatului Azov prin disciplina de fier care îl subordonează ordinelor superioare. Căci pe deasupra disciplinei care constitue temelia nesdruncinată a armatei noastre sau tocmai ca un întăritor al ei, soldatul român a pus în toate acţiunile lui avântul curat şi nebiruit care isvorăşte din convingerile lui.

Violenţa atacurilor deslănţuite de cavaleriştii şi vânătorii noştri asupra unităţilor mareşalului Budienny, forţa extraordinară cu care ei au isbit poziţiile fortificate ruseşti, concurând la prăbuşirea unui front apărat cu demonică înverşunare de armatele roşii, nu pot isvori decât din elanul cu care pământul românesc însuşi se vrea spălat de ruşinea trecutelor lui suferinţe. Stepele vastei împărăţii moscovite au fost, veacuri în şir, baza de plecare a cetelor păgâne care se aruncau furioase asupra strămoşilor noştri de la marginea de răsărit, alungându-i din aşezările lor şi pârjolindu-le avutul. Pământul Basarabiei şi al Moldovei poartă şi azi urmele lăsate în trupul lui de numeroasele invazii pe care a trebuit să le îndure.

În cadenţa victorioasă a ostaşului român care înaintează în miezul sălbatec al Rusiei se identifică însăşi cadenţa cu care sufletul românesc de totdeauna şi pământurile noastre jefuite fără milă în veacurile trecute se vor isbăvite de ruşinea vechilor înfrângeri.

Istoria şi-a schimbat cursul. Sau, mai precis, cursul istoriei este abătut pe alt făgaş de soldatul României de azi.

Primejdia răsăritului nu mai există. Dacă o lungă perioadă a evoluţiei noastre am fost striviţi de ameninţările acestui nepătruns răsărit, de astăzi înainte viaţa românească se poate considera eliberată de această povară, căci taina stepelor a fost deslegată. Ostaşul român, prin forţa lui combativă, a alungat, alături de armatele germane, ponoarele nevolnice care în trecut trăiau din prădăciunea barbară a pământului românesc, asigurând României de astăzi alte condiţiuni de desvoltare.

Şi răzbunând pământul sfânt al încercaţilor lui strămoşi.

RECUNOŞTINŢA

Deacurmezişul şi de-a-lungul Basarabiei clocoteşte astăzi o viaţă normală. Coşmarul războiului s'a consumat ca un incendiu, nemai fiind în stare să evoace decât cel mult o nostalgie, după unele frumuseţi sfărmate de hoardele celui de-al doilea Gingis Khan, după unele plăsmuiri natale măreţe, cu fior de statornică şi strămoşească gospodărie...

Încolo, frunţile s'au despotmolit din mâlul apăsător al teroarei, plăvanii satelor (satele acestea, cele mai multe şi cele mai credincioase, care au rămas neatinse de furia blestemului roşu!) se încrucişează din nou pe ogoarele ameninţate să dispară, coliga îşi continuă versul întrerupt în cea mai fierbinte alunecare, bisericile şi-au redobândit glasul şi-şi împlântă cu sfântă mândrie crucile în mătasea albastră a cerului, şcolile şi-au desfundat ferestrele să iasă duhoarea otrăvii comuniste şi să intre în loc prospeţimea înfiorătoare a graiului şi gândului românesc, liniştea străluceşte din nou în privirile oamenilor, frunzele sofrănilor şi ale viilor de pe dealurile Lăpuşnei se pregătesc de îngropăciunea ce va aduce rubinul spumos al toamnei viitoare, iar viaţa şi vremea se deapănă normal şi odihnitor, departe de tun şi de vijelia bătăliilor, ca o convalescenţă făcătoare de minuni.

Mai mult ceva, Basarabia e astăzi ţara bucuriilor fără măsură, a revederilor sortite dela temelia plecărilor să nu se mai întâmple vreodată, a miilor de mame fericite, a miilor de gospodării regăsite, a celei mai puternice înţelegeri a familiei, a credinţei, a căminului, ea pare o ţară plină de soare sufletesc, ca o Rivieră a destinderilor depline, în care vânturile iernei şi lungimea şuerătoare a nopţilor stăpânite de crivăţul nordic nu vor putea să stingă lumina inimilor şi căldura bucuriilor mari şi unice.

Şi toate aceste binefaceri, datorită hotărîrei istorice a Mareşalului Antonescu, — omul ce-a cuprins întreagă vitejia şi dragostea de ţară a tuturor voevozilor noştri, — şi eroismului supraomenesc ce-a uimit lumea întreagă, a soldaţilor noştri. Conducerea Mareşalului şi osârdia necruţătoare a armatei române au împins puhoiul bolşevic peste bătrâna apă a Nistrului, desrobind moldovenimea transpruteană, spălând ruşinea şi umilinţa.

Cu ce-am putea răsplăti moartea acelor bravi soldaţi germani, luptători neînfricaţi pe pământul basarabean sau mormintele acelor flăcăi tineri de prin părţile Mehedinţului sau a văii Ialomiţei, străjuitoare de nepieritor hotar, pe dealurile Lăpuşnei, ale Cahulului şi ale Cetăţii Albe?

Cu ce am fi în stare să arătăm bucuria noastră pentru o asemenea fulgerătoare şi binevenită, în pragul adevăratelor barbarii Sovietice ce urmau, desrobire naţională?

Cum vom răsplăti curăţirea cu preţul vieţii a Basarabiei de murdăria jidovismului şi care va fi recunoştinţa moldovenească pentru redobândirea libertăţii sufletului şi pentru înlăturarea groazei de moarte?

Răspunsul îl va da sensibilitatea obrazului basarabean.

În primul rând printr'o râvnă îndoită în munca de toate zilele, pentru a uşura unele greutăţi, ce le îndură ţara întreagă cu războiul. Tot ce va ieşi din mâinile noastre să fie ieşit şi din inimă, cât mai multă reconstrucţie şi rod cât mai mult, pentru că după cum ţara românească din anul trecut, sfâşiată la hotare, a fost în stare să hrănească, să adăpostească şi să încălzească aproape un milion de refugiaţi, să fim şi noi în stare a-i înapoia strădaniile, prin a-i uşura cerinţele vieţii şi ale războiului.

În al doilea rând, în afară de ortodoxa şi nesdruncinata credinţă, printr'o credinţă integrală, definitivă şi nestrămutată în virtuţile ridicate astăzi în ochii întregei Europe ale neamului nostru, prin spulberarea oricăror rezerve anterioare şi nu atât a rezervelor, cât mai ales a lipsei de participare la lupta de întronare a importanţei şi unificărei sufletului românesc, printr'o alipire fără condiţii, fără cârtire, până la o adevărată identificare, la opera Mareşalului, fiindcă numai lui, îi datorăm independenţa, bucuria şi chiar viaţa.

Asemenea recunoştinţă nu întârzie să se arate. Ea aleargă azi în degetele fiecărui plugar basarabean, ea sclipeşte proaspătă în conştiinciozitatea fiecărui intelectual, ea pluteşte ca un abur de divinitate deasupra sufletului purificat prin suferinţi al Basarabiei.

Sergiu Matei Nica

MERSUL OPERAŢIUNILOR DE LICHIDARE A FORŢELOR SOVIETICE ÎNCERCUITE

Nu se poate vorbi despre pace, atâta timp cât Anglia nu va fi înfrântă şi conducătorii ei de azi alungaţi

Pe frontul de răsărit, din câte relatează telegramele difuzate de presa mondială, a intervenit un nou factor firesc, dealtfel, succeselor obţinute de armatele germane şi aliate: exploatarea nemiloasă şi totală a situaţiei în care se află forţele bolşevice încercuite. Din nordul îngheţat şi până la Marea de Azov nu mai există, de fapt, o rezistenţă organizată a bolşevicilor, ci doar resturi de coloane cari fug zi şi noapte spre Volga, lăsând în urma lor imense cantităţi de arme, muniţii şi vehicule. În ce priveşte forţele bolşevice încercuite, acestea mai rezistă pe alocuri, însă fără rezultate practice, deoarece sistemul de încercuire al armatelor germane prezintă trei rânduri de foc, din cari pornesc spre interiorul încercuirilor unităţi speciale de curăţire, alcătuite din blindate şi escadrile cari observă permanent mişcările celor încercuiţi. Consecinţa acestor acţiuni de lichidare este, după cum era şi natural, dezastruoasă pentru bolşevici, mai ales din punct de vedere moral. Bolşevicii, în număr exorbitant, se predau după ce îşi omoară comisarii politici, în majoritate evrei. Până în prezent, armatele germane de încercuire au putut face o mare pradă de război şi peste 350 mii de prizonieri, diminuând din ce în ce mai mult svârcolirile de moarte ale bolşevicilor şi în acelaş timp apropriind acţiunile de lichidare de finalul pe care o lume întreagă îl aşteaptă.

Paralel cu ceiace se petrece în nordul şi în centrul frontului, în sectorul Mării de Azov, armatele germane şi cele române sunt într'o rapidă înaintare spre Rostov, resturile forţelor bolşevice cari au rezistat în acest sector fiind făcute prizoniere, sau decimate. O parte din armatele germane, dirijate spre sud, au pătruns în Crimeia, forţându-i ţărmurile. Prin pătrunderea în Crimeia, se urmăreşte cucerirea unor poziţii extrem de importante pentru operaţiunile cari privesc Caucazul şi dominarea Mării Negre. Efectul pozitiv al angajării în luptă al forţelor bolşevice din Crimeia, ca şi aruncarea sistemului ei portuar în febrilitatea evacuării trupelor şi a materialului spre Caucaz, se va observa în curând în legătură cu soarta flotei bolşevice din Marea Neagră şi cu aceia a Odessei, cetate a cărei rezistenţă a contat este drept, pe puternicele ei fortificaţii şi a formidabilului armament, dar mai mult pe sprijinul permanent pe care Crimeia îi oferea de pe coastele apusene.

Intrând într'o fază definitivă, fron-

(Continuare în pag. II-a)

DUH ȘI SLOVĂ

SUSUR PE NISTRU...

Din sure depărtări de stepă din Țara Aurorei cu păr de lumină, privirile mi unduioase de cristal caută pururi spre voi, giganți între giganți!

Apele mele line ce-și spun povestea fără de sfârșit, scânteează extaziate de măreția frunților voastre înălțate semeț în slăvi!

Sunteți cu adevărat un imn nemuritor, demn de cer și de atotputernicia lui. Imn zidit din slove uriașe de piatră și granit, durat în versuri încremenite în picioare, înmănuncheate din scoarța de pământ, în semn de înfiorată adorare către Cel Prea Inalt cu Nemărginirea și Veșnicia Lui!

Când, în amurg, îmbrăcați majestuoase mantii de purpură, iar pe frunte coborîți din înalt coroane de lumină, capo-d'opera glorilor albe de nori, atunci, apelor mele înmărmurite, păreți o întreagă lume de împărați slăviți!

Când, apoi, soarele, obosit și somnoros, trece dincolo de Majestățile Voastre Imperiale, coborând însângerat în noapte, o, atunci miracol înfricoșat! Ca la comandă, vă scuturați mantiile și coroanele și ridicându-vă trufași de pe troni, lăsați-vă sumbri și temuți atleți apocaliptici, gata de luptă, gata să înfruntați toți căpcăunii și balaurii Universului!

De bună seamă, străjuiți cu străsnicie, prin părțile astea, vreun Destin nepieritor..

Din înalt de cer smălțat cu azur dumnezeesc, priviți fără clipire, peste țări și mări, peste nori și peste vremi, biruitori de Timp și Spațiu, biruitori ai gravitației pământești.

Când Luna, Regina Nopții, se'nalță din valurile mele și se'ndreaptă zâmbitoare spre neclătitele voastre culmi, Voi, Regi ai Apusului, înfiorați de farmecul ei, pe dată schimbați încruntarea în surâs și aruncați pe umeri mantii de aur cu broderii imense de argint!

O, Carpați! Apele mele îndrăgostite de voi vă poartă icoana în fiecare undă! Niciodată nu vă vor trăda! Privirile lor sunt pururi spre voi, în închinare veșnică spre gloria voastră din Apus! In susurul lor suspinător, aud imnuri și slăvi de ape, aud dorința nepotolită de-a urca în cer și de-a cobori apoi pe fruntea voastră de Eroi cununi albe de biruitori!

Ce taină de nepătruns! Totul se mișcă, totul! Se mișcă apele mele în umbrele voastre ocrotitoare și măreţe. Se leagănă, înamorate, gingașe flori gătite de sărbătoare. Lanuri de aur își unduesc bogăția. Se clatină stejarii, brazii și codrii. Sute mii și vulturii despică văzduhul cu zborul lor...

Se mișcă toate în lumea asta, popoare și destine ca și Pământul cu totul! Se mișcă stelele și luna, Soarele însuși se mișcă!

Numai voi, o, Carpați, Giganți între Giganți, cu frunți semețe pierdute în slăvi, numai voi stați pururi neclintiți!

C. Blănaru

NOTE

A apărut No. 33 din „CUVÂNTUL MAREȘALULUI CĂTRE SĂTENI", cu îndemnuri semnate, în prima pagină, de d. Mareșal Antonescu.

*

O CARTE EXCEPTIONALA DIN NOUA LITERATURA GERMANA

Literatura germană contemporană e foarte puțin cunoscută la noi. Apariția romanului „Anilina" de K. A. Schenzinger în traducere românească, e deci, cu atât mai îmbucurătoare. Versiunea românească, prelucrată într'o limbă literară din cele mai alese de d. Ion Ciobanu după traducerea d-lui St. Hoch, se prezintă în optime condiții tehnice în editura „Gorjan". Romanul lui K. A. Schenzinger tratează evoluția chimiei germane. In paginile cărții trăiesc figuri neuitate, ca poetul Ad. von Chamisso, autorul romanului despre Peter Schlehmil, chimistul Liebing, Runge, etc. Viața eroică, deși anonimă, a atâtor pionieri ai științei, e evocată magistral de K. A. Schenzinger, care a știut să trateze într'un stil adecvat și personal unul din cele mai captivante subiecte.

„RAZBOIUL OPIULUI"

In curând va apare în editura „Gorjan" romanul „Războiul opiului", de Rudolf Brunngraber care a ajuns în limba germană la a șaptezecea mie de exemplare în curs de numai doi ani. Editura „Gorjan" a îngrijit de o excepțională prezentare grafică a acestui roman de pasionantă actualitate, pe care l-a tradus d. Mircea Streinul.

CRESTĂTURI

■ In editura „Viața Basarabiei", tânărul și talentatul condeer basarabean, d. Neculai V. Coban, a scos de curând o culegere de frumoase poeme: Cântece de acasă, urzite în timpul durerosului refugiu „din trebuința de a fi o mărturie veridică pentru dreptatea pământului rămas undeva să sângere de absența stăpânilor și a copiilor, — spune d-sa în post-față, — de ingratitudinea și barbarismul vecinilor neloiali, cu dreptul și vrerile lui din Istorie".

Volumul prezintă trei cicluri (Pământ, Scrisori și Altele). In fiecare strofă se abat nostalgii inefabile, o dragoste imensă față de plaiurile natale părăsite, doruri și reminiscențe apăsătoare. Voi cita, ca să vă puteți da seama de calitatea poeziilor d-lui Coban, sfârșitul acestor „Mori de vânt":

Uite-le, uite-le! Parcă ar vrea să frigă
Cerul ce cade departe șuvoi,
In una toi măiul din zări o să se înfigă.
Peste Prut, parcă ar vrea să se mute, cu noi!

Mori de vânt, mori de vânt dela noi,
Mă chinue cerul pe care vă văd răstignite.
Zăluде și fără vestminte de soi
Pare'ați fi duhuri de moarte, ursite.

■ Octiabri (Nr. 1, Ianuarie 1939) se numește „Organu comitetului organizațional a scriitorilor sovetiși din R. A. S. S. moldoveniască, tipărit la Tiraspol, în editura „Soțialisticina Moldavia". Nu mă voiu opri decât la ultima parte a revistei, — la Folklor, — restul neprezentând vreun material de seamă, fiind pur și simplu, manifest propagandistic.

Cântă poetul anonim transnistrian, așa cum cântă întreaga țărănime românească:

Hai, murgule, mai la vale,
Și te-oi lega de șel floare,
Și tu-i roade iarbă moale:
M'oiu culca eu lângă tine
Cu copch'ă lângă mine,
M'oi culca pe așternut
C'o iubesc iare demult.

Sau:

Frunzișoară șir — mătasă, —
Rămâi puică sănătoasă,
Ca o rujă de frumoasă,
Când o ruchi ș'o pui pe masă
Și fase nirozna în casă.
— Merji, puiule, sănătos,
Ca un trandafir frumos,
Când îl ruchi și-l pui pe jos
Și ți-i dragă de-a lui miros,
Duh de dânsu eu când trag,
Nu mă'ndur să mă dispart...

■ Pe frontul din Răsărit și-a frânt aripile tinereții sale poetul locotenent George Vaida, unul dintre cei mai talentați visători și îndrăgostiți de frumosul veșnic, autorul volumului „Calm exterior".

D. Teodor Scarlat, care l-a cunoscut îndeaproape, inserează următoarele rânduri în ziarul Viața (Luni 13 Oct. 1941): „Mic de statură, cu ochii vioi, expresivi, George Vaida era într'un continuu neastâmpăr. Setea lui de viață și de frumos mergea mână în mână cu datoria de ostaș, împăcându-se de minune; dar dacă la tânărul sublocotenent de odinioară admiram virtutea ostășească și dragostea pentru artă, nu mică mi-a fost surprinderea când am citit în reviste versuri de o distinsă sobrietate, semnate cu numele său. Așa dar, febra lui interioară se canalizase pe un făgaș de artă: poezia. Și l-am iubit, atunci, de două ori mai mult pe George Vaida, în persoana căruia militarul întindea o mână de frate poetului".

Sergiu Grosu

Sufletul basarabean

In zilele sumbre pe care le-a trăit în anul de atrocități sovietice, — Basarabia a fost încovoiată, dar sufletul ei senin nu s'a frânt. — Crivățul chinurilor siberiene a bătut aprig peste ei, însă grație vitezei noastre oștiri, — iarăși ridicată în aureola biruințelor consemnate în cronici — pustiirea amenințătoare a fost împinsă, cu răbufniri legendare, departe, în stepa de unde o mie de ani s'au scurs aceleași puhoae feroce, secerate de sâneața căpeniilor române. Sufletul basarabean s'a regăsit! Este iarăși stăpânul liber al pașnicei lui moșii, pe care va implânta stejarul darului de permanentizarea obârșiei dacice.

Provincia dela Nistru, frumoasa provincie trecută prin flăcările amarului ei destin, are o poveste cu totul aparte, — susținută de umbrele mari ale istoriei, care aci s'a scris mai trainic ca niceri, din contopirea învălvorărilor sufletului domnesc și al arcașilor, ridicați furtună, ca ieri și totdeauna, pentru păstrarea gliei. — O nostalgie deosebită invadează orice inimă trecută prin freamătul codrilor și livezilor basarabene.

Clipocitul Nistrului, — care acum leagă același grai și cântec — trezește un fior special, și streinul poposit odată în singurătatea malurilor împădurite, își va suspina mereu melancolicul suvenir, după cum, în duioșia depărtării, va regreta excepționala ospitalitate acordată de familia basarabeană. Sufletul acesta, — păstrat intact în granițile ctitorite de voevozi care au fugărit totdeauna primejdiile— este plin de nebănuite calități: Blajinitatea lui crește ca o plămadă și-ți aburește prietenos popasul și mărturisirea. Pe meleagul basarabean nu vei simți niciodată singhereală, zefirul privirilor și-al îndemnului integrându-te imediat în ambianța vatrei ospitaliere. Biserica are svârlită aci cea mai solidă ancoră a credinței, sutele de locașuri sfinte fiind însăși chintezența viețuirii terestre, pe care basarabeanul și-o îndulcește cu perpetuarea datinilor în respectul profund al preceptelor divine și a doinei lui cu melodie aparte, ruptă din suferința ce l-a întovărășit exagerat.

Iată astăzi, când diabolica stăpânire bolșevică l-a reîntors la matca străbună o epavă, ruinat materialicește, prin destrămarea agonisitei și aproape înebunit de ororile regimului, — sufletul basarabean începe să pâlpâe ca o candelă și primul său act este revărsarea unei gratitudini copleșitoare față de țara din trupul căreia simte că face parte prin destin și etnicitate. — Ziarele au adus vestea că zeci de comune din Basarabia, în marea lor suferință, au subscris la Imprumutul Reîntregirii. Este aceasta conștiința participării totale la opera de refacere, — conștiință care vine din nesecatul isvor al resurselor psihice, specific norodului basarabean. — Peste ruinile lăsate de vrăjmaș, rănile sufletului băștinaș, apa vie a basmului va cădea, redându-i galopul desvoltării, curmat într'un solstițiu estival de nemernicul vecin care ne-a încercat răbdarea dar și vitejia.

La toamnă, când solzii Nistrului se vor îmbrățișa cu crizantemele luceferilor și când locotenentul Ragaiac, din romanul lui Gib Mihăescu, își va fi mutat bordeiul departe pe Bug. — Basarabia, cu sufletul ei de aur, va pofti toată țara la marele hram de rodnicie românească.

Octav Sargețiu

PĂMÂNT MOLDAV

Pământ moldav, cu asfințite seri în el
mi l-au lăsat strămoșii din urice
și ca pe un dar de preț și rânduit la fel
l-am dus în amintire iubirea să-mi urzice

In el crescu copilăria albă, de mătasă
și anii înfloriți cu zâmbete de toacă.
La marginea din deal mi-am făurit o casă
cu geamuri însetate de soare și toloacă.

Să-mi vie diminețile din câmp ca niște holde,
răcoarea lor s'o simt cum mă trezește
și în meleag de zori să mă imbolde
cu'n tril de ciocârlie când vara pridideşte

Să ies apoi, prin grâe să mă pierd, înalt
și neștiut de nimeni, secerător de plai
s'adun un șir de clăi pe dealul celălalt,
un lan de grâu pe vale cu inima să-l tai!

Neculai V. Coban

Sport

Rezultatele de Duminică în „Cupa Basarabiei"

SERIA I
Vulturii—Politehnica 3-2 (forfait)

SERIA II
Gloria—Crișana 3-2 (2-1)
Mica (Brad)—Astra (Arad) 4-1 (2-1)
S. G. A. (Arad)—Transilvania 1-1 (1-1)

SERIA III
C. F. R. (T. Severin)—F. C. Craiova 2-0 (1-0)
Oltenia—Cerna 3-1 (2-0)
Sp. Muncitoresc—Dunărea 3-2 (2-0)

SERIA IV
U. M. Cugir—Corvinul 4-1 (1-0)

SERIA V
Arsenalul—C. F. R. 6-0 (3-0)
Universitatea—Unirea M. V. 9-0 (3-0)

SERIA VI
Victoria—Ind. Sârmei 3-3 (2-3)
Arieșul—Solvay 3-0 (forfait)

SERIA VII
A. C. F. R.—Voina 8-0 (3-0)
U. A. B.—Metrom 3-0 (1-0)

SERIA VIII
Steaua Română—Baboea 7-3 (3-1)
Româno-Americana — Concordia 3-2 (forfait)

SERIA IX
D. V. A.—V. T. M. 2-2 (1-1)

Clasamente în Cupa Basarabiei

SERIA II-a

1. Mica	4	4	0	0	26: 3	8
2. Gloria	4	4	0	0	18: 5	8
3. Crișana C. F. R.	4	2	1	1	7: 4	5
4. Astra	4	1	2	1	7: 4	4
5. Transilvania	5	0	2	3	3:13	2
6. S. G. A.	5	0	2	3	4:25	2
7. Unirea	4	0	1	3	4:12	1

SERIA III-a

1. C. F. R. (T. S.)	5	5	0	0	29: 4	10
2. F. C. Craiova	5	4	0	1	51: 6	8
3. Oltenia	5	2	0	3	15: 6	8
4. Cerna	5	2	0	3	19:10	4
5. Sp. Muncitoresc	5	1	0	4	10:40	2
6. Dunărea	5	1	0	4	8:40	2

SERIA IV-a

1. Lonea	3	2	1	0	6: 3	5
2. Jiul	2	2	0	0	18: 2	4
3. Minerul	4	2	0	2	6: 5	4
4. U. M. C.	3	1	1	1	7: 6	3
5. C. F. R.	4	1	1	2	5:16	3
6. Iancu Cor.	1	0	1	0	2: 2	1
7. Corvinul	2	0	0	2	1: 4	0

SERIA V-a

1. Universitatea	3	3	0	0	19: 1	6
2. Unirea M. V.	4	2	0	2	9:14	4
3. Vitrometan	3	2	0	1	4: 7	4
4. S. G. S.	2	1	0	1	4: 7	2
5. Arsenal	2	1	0	4	7: 4	2
6. S. S. C. F. R.	4	0	0	4	2:17	0

SERIA VI-a

1. Victoria	4	2	2	0	9:5	6
2. Ind. Sârmei	4	2	1	1	9:8	5
3. Solvay	4	1	1	2	5:8	3
4. Arieșul	4	1	0	3	3:6	2

SERIA VII-a

1. A. C. F. R.	5	4	0	1	26: 6	8
2. U. A. B.	5	3	1	1	11: 8	7
3. Malaxa	4	2	1	1	8: 8	5
4. Metan	5	2	0	3	12:13	4
5. Voina	5	0	3	2	5:15	3
6. Bârsa	4	0	1	3	2:16	1

SERIA VIII-a

1. Astra Română	5	5	0	0	23: 6	10
2. F. C. Ploești	5	3	0	2	9: 8	6
3. Steaua Română	5	2	1	2	13:15	5
4. Rom. Americană	5	1	2	2	12:17	4
5. Concordia	5	2	0	3	7: 9	4
6. Prahova	5	0	1	4	6:10	1

INTR'UN CUVÂNT...

FOOTBALL

● CA MATCH de deschidere la **România-Slovacia**, s'a disputat finala **Cupei Unirea**, între echipa reprezentativă a juniorilor bucureșteni și reprezentativa juniorilor timișoreni. Jocul a fost neașteptat de frumos și a fost câștigat de către bucureșteni, cu scorul de 5—4 (3—2).

● **TOT IN CADRUL jocului internațional de Duminică, o selecționată militară a 'nfanteriștilor germani a întâlnit amical echipa Reg. 6 Mihai Viteazul din care a făcut parte Gică Popescu și Steinbach. Germanii au învins cu 9—3 (3—1).**

BOX

● **GHEORGHE GEORGESCU a învins prin knockout tehnic, în repriza IIa, pe Vasile Pană cucerind astfel campionatul categoriei semi-grea, rămas vacant de multă vreme.**

ATLETISM

● VENUS a câștigat pentru a doua oară cupa **Maior Drăghici**, totalizând 103 puncte, față de 35 puncte realizate de Viforul-Dacia, a doua clasată.

● U. A. B. (Brașov) a câștigat matchul triunghiular dela Brașov. Au luat parte Universitatea și U.D.R.

CICLISM

● **CHICOMBAN** (U. A. B.) a câștigat campionatul național de fond pe anul 1941, făcând 176 km. în 5 ore 45, cu o medie orară de 29.043 km. Au luat parte doar șase concurenți, din care unul a abandonat.

DUPĂ MATCHUL ROMÂNIA-SLOVACIA

CONSIDERAȚIUNI ȘI CONCLUZII

Al doilea joc internațional și ultimul din anul acesta s'a terminat cu o victorie. Am învins echipa Slovaciei cu 3—2. Un rezultat meritat, dar care totuș ne umple sufletele de grijă. Căci deși am învins, echipa noastră n'a satisfăcut.

Și tocmai aici este problema cea mare. O problemă de care trebuie să ținem seama și care se cere cu necesitate rezolvată. Fiindcă trebuie să înțelegem odată pentru totdeauna că alt regim se impune să fie aplicat echipei noastre naționale, dacă vrem să scoatem rezultate onorabile.

Jocul de Duminică ne-a dovedit că victoria noastră nu s'a sprijinit efectiv pe un joc de asociație, ci a fost rezultanta acțiunilor unor individualități mai mult sau mai puțin în formă.

Că dacă aceste individualități n'ar fi dat randamentul așteptat, am fi putut înregistra cu siguranță o înfrângere. Cum a fost, de pildă, matchul cu Germania dela 1 Iunie a. c., când am fost înfrânți cu 4—1 (3—0).

A spune că am avut sau nu ghinion, înseamnă a trece din domeniul realităților în acela al sentimentalismului. Dar aceasta nu rezolvă nimic, căci nu contează lamentațiile minore pe diferite tonuri, ci esențialul care grăiește fără drept de apel este rezultatul final. Or noi vrem rezultate pozitive, nu speculațiuni sentimentale.

*

Duminică echipa noastră n'a trăit prin ansamblu, ci prin individualități puternice, în persoanele lui Humis, Bindea, Negrescu, Constantinescu-Grecu, Marian. Mai ales Bindea și Humis, niște vulpi bătrâne, care deși n'au fost la înălțimea randamentului așteptat, totuș când am avut mingia în picior, au știut ce să facă. Și deaceia s'a marcat. Dacă aceste individualități ar fi fost în formă proastă, am fi pierdut matchul cu siguranță.

Echipa noastră n'a avut nici un sistem. Sistemul WM pe care federația a vrut să-l imprime, nu s'a putut pune în aplicare. Pentrucă o echipă ca să aibă un sistem, trebuie să-l învețe pe dinafară bine de tot și să facă repetiții peste repetiții. Și apoi pentru aceasta trebuesc jucători cu un temperament care să se acomodeze sistemului. Spre exemplu, Humis, care e un jucător mare, dar care joacă cu o fantezie care-l caracterizează, nu poate fi pus dintr'odată să se acomodeze unui sistem rigid. Lăsat să joace după cum știe el, a făcut, dacă nu minuni, totuș lucruri utile.

Jocul echipei noastre s'a întemeiat exclusiv pe elan. E dealtfel singura manieră de joc care se acomodează cu firea noastră. Pe această caracteristică fundamentală trebue să altoim un sistem care să se angreneze, să se armonizeze. Numai astfel putem emite pretenții și putem scoate rezultate frumoase.

Deaceia propunem forurilor competente să se sezizeze și să alcătuiască un lot de jucători susceptibili de a fi aleși în națională, care să fie convocați la anumite date și puși să joace, după ce, în prealabil, să se studieze cu competință un sistem care să fie aplicat. Să se termine odată pentru totdeauna cu trialurile făcute în pripă, în ajunul întâlnirilor internaționale, care n'au dat decât arareori rezultate frumoase.

Așa și numai așa putem face lucruri nebănuit de frumoase.

*

Tânăra echipă slovacă a făcut o impresie foarte frumoasă. Și dacă linia intermediară a noastră (Siclovan—Constantinescu-Grecu, Moldoveanu) n'ar fi fost în formă, sau Nebrescu, deși nu în formă strălucită n'ar fi făcut tot ceeace omenește a fost posibil, oaspeții ar fi putut învinge.

Posedând o tehnică perfectă, un perfect control al balonului și o viteză care în repriza a doua ne-a depășit aproape total, oaspeții au dovedit cu prisosință că știu să joace foot-ball. Au păcătuit însă prin pase laterale care au întârziat desfășurarea rapidă a jocului, nu însă totdeauna. Când au jucat cu deschideri lungi pe aripi, am avut viziunea celui mai perfect joc vienez.

Cel mai bun jucător al oaspeților a fost extrema dreaptă Bolcek, un jucător care s'a dovedit a fi o minunată aripă, care are viteză excepțională, dribling, pătrundere și mai ales un shoot formidabil. Dealtfel toți înaintașii slovaci s'au dovedit a fi buni trăgători. Ori de câteori au tras la poartă, Sadovsky, când a prins, a reținut cu greutate. Cele două goluri date au căzut fără ca Sadowsky să facă măcar un gest, deși al doilea putea fi apărat.

In tot cazul au jucat mai bine decât noi în câmp, în schimb băieții noștri au fost mai hotărîți în fața porții.

O notă bună pentru oaspeți care i-a situat în simpatia unanimă a publicului, a fost cavalerismul cu care au jucat.

Oricând, venirea slovacilor prieteni pe terenurile noastre, va fi un adevărat eveniment călduros apreciat.

*

Cu privire la arbitrajul d-lui Datillo, putem spune că a arbitrat bine, sobru și discret. Totuș de câteva ori n'a ținut seamă de așa zisa (impropriu, desigur,) lege a avantajului.

Aceasta însă nu este o lege. Nu este trecută în niciun regulament, aceasta rămânând la aprecierea arbitrului. Dacă arbitrul nu vrea să țină seama de ea, nu poate fi învinovățit decât sentimental.

Totuș d. Datillo n'a scăpat o clipă jocul din fână, penalizând aspru și hotărît. Ne-a plăcut arbitrajul. Căci n'a avut absolut nici o ezitare. Ceeace este esențial pentru un arbitru.

Dan Băițeanu

RADIO

Joi 16 Octombrie 1941

RADIO ROMÂNIA, RADIO BUCUREȘTI

6.55-8.30: Ora dimineții: Deschiderea emisiunii; Radio jurnal (I); Concert de marșuri (discuri): Concert de fanfară româno-german; Inchiderea emisiunii.
11.50: Deschiderea emisiunii.
12.00: Jurnal în limba ucraineană.
12.10: Jurnal în limba rusă.
12.20: Muzică de Chopin (disc.):
12.30: Radio jurnal (II); Jurnal cultural și Poșta sătenilor.
12.50: Ora ostașului.
13.50: Serviciul german de știri.
14.00: Radio jurnal (III).
14.20: Muzică variată la instrumente diferite (discuri).
14.30: Ora răniților.
15.30: Reportagii germane de pe front.
15.40: Inchiderea emisiunii de prânz.
17.00: Cronica literară.
17.15: Muzică variată (discuri).
17.30: Universitatea Radio-Ciclul „Momente culminante ale granițelor românești": Prof. Ion Nistor: Moldova lui Ștefan cel Mare și a lui Petru Rareș.
8.00: Concert simfonic al Orchestrei Radio dirij. de Ionel Perlea voce: d-na Evantia Constantinescu.

RADIO ROMANIA

19.00: Jurnal în limba italiană.
19.15: Jurnal în limba ucraineană.
19.30: Jurnal în limba turcă.
19.40: Jurnal în limba rusă.

RADIO BUCUREȘTI

19.00: Muzică vocală (discuri).

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI

19.50: Serviciul german de știri:
20.00: Radio jurnal (V); Sport.
20.20: Muzică din trei secole (disc.)

EMISIUNEA PENTRU STRAINATATE

Semnal.
21.00: Emisiune în limba germană.
21.10: Emisiune în limba italiană.
21.20: Emisiune în limba franceză.
21.30: Emisiune în limba engleză.
21.40: Inchiderea emisiunii.

MERSUL OPERAȚIUNILOR DE LICHIDARE A FORȚELOR SOVIETICE INCERCUITE

(Urmare din pagina I-a)

tul de răsărit nu numai că reține atenția încordată a Londrei și a Washingtonului, dar obligă guvernele respective să ia o atitudine pentru ochii lumii democratice, căutând cu orice preț să micșoreze formidabilele succese ale armatelor germane și aliate. Astfel, agenții Londrei și Washingtonului au lansat pe piață svonul că Germania ar fi întreprins sondagii pentru pace. Aceste svonuri, judecând după cei cari le lansează și după momentul ales, pot fi ușor surprinse în dedesubtul lor politic și moral. Ele urmăresc să arate lumii democratice slăbiciunea în care s'ar afla Germania și, totdeodată, că marile ei succese nu-i pot servi la altceva decât ca bază pentru încheierea unei păci urgente. Să nu se uite că acestei lumi democratice i s'a vorbit permanent de puterea bolșevică, asigurând-o că armatele germane și aliate vor fi cel puțin oprite, dacă nu învinse. Cu atât mai mult au găsit necesar, atât Londra cât și Washingtonul, să lanseze svonuri referitoare la pretinse sondagii pentru pace din partea Germaniei.

Dar după cum sună declarațiile redactorului diplomatic al agenției „Stefani", aceste svonuri nu au nimic real în ele, deoarece „numai după înfrângerea definitivă a Angliei și numai după ce poporul englez va fi îndepărtat pe șefii lui cari l-au târît spre catastrofă, se va putea vorbi de pace".

VIAȚA BASARABIEI

CREDITE PENTRU INSĂMÂNȚĂRI IN BASARABIA ȘI BUCOVINA

După cum am mai anunțat, Ministerul agriculturei a obținut un împrumut de 250 milioane pentru însămânțările de toamnă. Sumele destinate fiecărui județ au și fost repartizate.

Zilele acestea se vor deschide alte credite necesare însămânțărilor din Bucovina și Basarabia.

In aceste regiuni se va distribui și sământă de grâu adusă din Transilvania.

NOUL SEDIU AL DIRECTORATULUI CULTURII NAȚIONALE DIN BASARABIA

Directoratul Culturii Naționale din Basarabia și-a strămutat sediul său în str. Regele Ferdinand I, colț cu str. Regele Carol I, în locul fostului internat al Liceului „Regina Maria" de fete.

SITUAȚIA PREOȚILOR RĂMAȘI SUB STĂPÂNIRE BOLȘEVICĂ

Luni a plecat urgent la București P. S. mitropolit, locțiitor de Mitropolit al Basarabiei, pentru a asista Miercuri, înainte de masă, la o importantă conferință ce se va ține la Ministerul Cultelor și Artelor.

După informațiile ce deținem, la aceasta se va hotărî soarta unei categorii de preoți rămași în Basarabia sub stăpânirea bolșevică.

CĂRȚI DE ȘCOALĂ PENTRU BASARABIA

Inspectoratul școlar din Basarabia a primit o telegramă dela Ministerul Culturii Naționale prin care se face cunoscut că s'au expediat acelui directorat cărți didactice pentru școlile din jud. Lăpușna în valoare de 1.000.000 lei.

Cumpărături de cereale din Basarabia

In executarea mandatului primit din partea Statului, Institutul național al coperației a cumpărat, până la data de 1 Octombrie, prin agențiile sale înființate în fiecare capitală de județ din Basarabia, o cantitate de 2490 vagoane produse agricole și anume: 1982 v. porumb, 386 vag. de grâu, 18 vag. de secară, 81 vag. de orz și 23 vagoane floarea soarelui

Din această cantitate s'au expediat, în diferite județe, 253 vag. porumb (dintre care 133 vag. în Bucovina) și 90 vagoane grâu (dintre care 40 vag. în Bucovina). S'au dat dispoziții de a fi expediate în regiunile deficitare 1400 vag. porumb și 400 vag. grâu, dintre care sunt destinate Bucovinei 390 vag. porumb și 60 vagoane grâu.

Prin aceasta se urmărește valorificarea prisosului de produse agricole din Basarabia, organizându-se totodată aprovizionarea cu cereale a regiunilor în lipsă.

ELECTRIFICAREA ORAȘULUI BĂLȚI

In retragerea lor, bolșevicii au distrus și uzina electrică din Bălți. Grație măsurilor edilitare luate de conducerea primăriei locale, uzina a fost radical renovată.

Astfel, orașul Bălți are de două zile încoace lumină electrică.

PLATA CHELTUELILOR DE TRANSPORT PENTRU FUNCȚIONARI NUMIȚI IN BASARABIA

D. General C. Voiculescu, Guvernatorul Basarabiei, a adus la cunoștința tuturor departamentelor că pentru plata indemnizațiilor de transport, bagaje, etc., făcute de funcționarii veniți în Basarabia, cei interesați urmează a se prezenta la Directoratul Financiar Chișinău cu piesele justificative de mai jos:

Un borderou în 3 exemplare în care să arate toate cheltuelile efectuate cu transportul, anexând în original biletele de tren și câte două copii după fiecare bilet, precum și două copii după ordinul de serviciu.

Se restitue cheltuelile de transport ale soției și copiilor, transportul celorlalți membri ai familiei făcându-se pe cont propriu.

Borderoul va fi vizat înainte de prezentare la Directoratul Financiar, de către șeful erarhic al instituțiunii la care funcționează cel interesat.

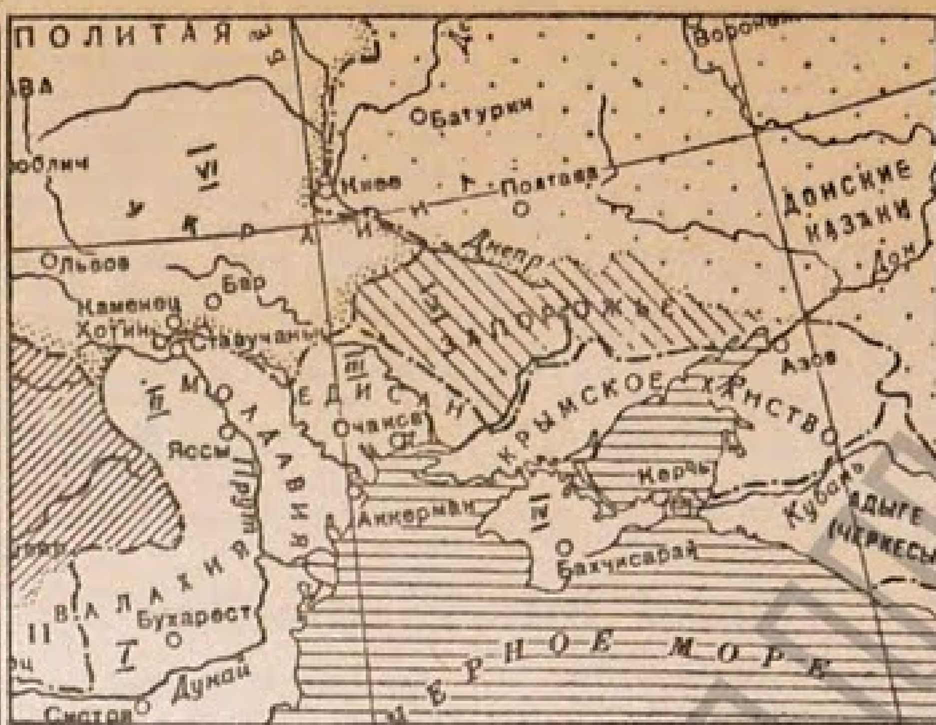
BASARABIA PĂMÂNT ROMÂNESC

La data de 28 August 1940, hoardele dela răsărit se aruncau cu furie asupra noastră pentru a ne sfâșia pământul țării noastre, tot astfel cum au făcut-o și la 12 Mai 1812.

Scumpa noastră Basarabie, trup din trupul nostru, a fost sortită să sufere invazia dela răsărit nu știu pentru a câta oară.

Acțiunea nefastă a guvernului sovietic era bazată pe acela că Basarabia este a lor, că ea a făcut parte totdeauna din patrimoniul rusesc, că majoritatea populațiunii din Basarabia o formează Ucrainienii și Rușii.

Pentru a arăta opiniei publice cât de (?)runtate sunt minciunile sovietice e destul să le amintim de Ucazul Imperial nr. 1377 din 14 Septembrie 1827, adresat Senatului, prin care țăranilor din județul Tiraspol, între Nistru și Bug, li se aplică regimul existent în Moldova.

Din conținutul Ucazului deducem că Moldova începe dela Nistru, iar nu dela Prut, despre Basarabia ne amintindu-se nimic; ceia ce înseamnă că la 1827 în actele oficiale rusești nu figura cuvântul de Basarabia ci acela de Moldova. Recunoscându-se că există Moldoveni, adică Români, între Nistru și Bug, cu atât mai mult trebuia să ni se recunoască românitatea în Basarabia, deoarece în sânul aceleiași națiuni nu există granițe care s'o separe în fâșii.

Faptul însă că Basarabia n'a făcut niciodată parte din patrimoniul rusesc ne-o mărturisesc isvoarele rusești. Astfel în atlasul de hărți, anexa p. I la „Istoria Nouă", anexa nr. 1 (a se vedea cliseul-hartă, indicat cu cifra romană II), atât regiunea din partea dreaptă a Prutului, cât și aceia din stânga, poartă numele de Moldova; această situație a principatelor românești fiind dată pentru anii 1701—1763.

Deci isvoarele rusești recunosc pe bază de documente dela 1701—1827 că până la malurile Nistrului se'ntindea pământul Moldovei, pe lângă care și existența Românilor dincolo de Nistru — în Transnistria.

Și cu toate strădaniile prin care au încercat cele două regimuri rusești — țarist și comunist — de a ne tăgădui drepturile noastre asupra Basarabiei, regimul din urmă nu numai că recunoaște dreptatea noastră, ci organizează pentru Românii de peste Nistru un stat al lor denumit Republica Autonomă Sovietică Socialistă Moldovenească, denumită în acele oficiale rusești și „Moldova Sovietică".

Această Republică de peste Nistru, cu o populație românească de 430.500 din 615,000 locuitori pentru anul 1939, ajungea cu granițele, în special cele nordice, până aproape de râul Bug. Iată deci că granița Moldovei, adică a României, nu se oprește la Nistru, ci ea trece dincolo și ajunge cu hotarul la râul Bug.

Dar pe câtă dreptate avem noi din punct de vedere teritorial, tot atât de bine pledează dreptatea pentru cauza românească și din punct de vedere etnografic; căci la 2 August 1940 Sovietul Suprem al U. R. S. S. face unirea Moldovenilor de peste Nistru cu a acelora din Basarabia și formează Republica Moldovenească Sovietică Socialistă, ca Stat Federativ, cu capitala Chișinău. Rușii, cari până la ocuparea Basarabiei strigau în gura mare că noi Românii n'avem majoritatea românească, de data aceasta o spun sincer: „Moldoveni 70%, restul: ruși, ucraineni și alții".

Cred că orice comentariu este de prisos. Oare ne mai putem întreba de ce luptăm peste Nistru? Oare din cele arătate mai sus, nu se constată clar că râul Nistru nu mai este graniță și că de azi înainte constitue un râu intern al Țării Românești. ce-și întinde hotarele la Bug? Lupta de azi n'a fost numai pentru desrobirea Basarabiei noastre românești. Biruința ostașului român, alături de aliatul său german, a fost ca o urmare firească pentru desrobirea Românior de peste Nistru, pentru eliberarea pământurilor noastre românești ale Transnistriei.

Paul Șt. Iliin

INDUSTRIA ULEIULUI IN BASARABIA

Trăim zile de înfierbântare sufletească. E firesc să fie așa. Faptul de-a fi stăpâni iarăși pe granițele noastre dela răsărit și miază-noapte, avântul cu care ostașii noștri le-au ajuns și le-au depășit, neprecupețirea jertfelor ne dă străfulgerarea marilor bucurii și a unei îndreptățite mândrii.

Grijile pe care războiul Axei cu Anglia le pune, prelungirea acestuia, întinderea lui peste mări și țări contribuesc și ele la această înfierbântare sufletească, care dacă este creatoare de energii poate într'o oarecare măsură să împiedice judecata rece a măsurilor ce trebuesc luate încă de pe acum pentru organizarea stării de pace viitoare.

Războiul va mai dura mult, puțin, e greu de prevăzut. E sigur însă că starea de război nu e stare de totdeauna. Ea se va sfârși. La zilele de după aceia trebue să ne gândim.

Aceste considerațiuni vagi și generale își au aplicabilitatea lor și atunci când privim o problemă de proporții reduse în economia mondială, de interes local chiar. In lumina lor să încercăm a examina fugar problema industriei uleiului în Basarabia.

Se știe că Basarabia producea 47.7 la sută din totalul poducției plantelor industriale din întreaga Românie. Aproape jumătate din această producție. Producția de floarea soarelui era de 65.2% din toată țara, cea de rapiță de 24.7, cea de soia de 80%. ifrele sânt impresionante. In economia generală națională dintr'un anumit punct de vedere Basarabia are un rol de întâietate.

Din punctul de vedere al industrializării semințelor oleaginoase acelaș rol de întâietate Basarabia nu-l deținea. Totalul întreprinderilor industriale din Basarabia reprezintă 12,7% din totalul întreprinderilor românești și capitalul investit 3.9%. O proporție redusă deci.

Fabrici mari de ulei 6. Prese mecanizate circa 750. Prese primitive țărănești multe. Față de această disproporție dintre producția agricolă și industrializarea locală se pune întrebarea dacă n'ar trebui să dea

o grijă deosebită intensificării industrializării semințelor oleaginoase în Basarabia.

La prima vedere răspunsul n'ar putea să fie decât afirmativ. Consumul uleiului a crescut, s'a dublat. Și dacă producția generală ar fi mai mare ar mai spori încă. Uleiul înlocuește grăsimea animală. O înlocuește acum, o va înlocui și mâine. Căci la ziua de mâine ne gândim.

Până acum familiile din vechiul regat aduceau ulei nerafinat din Basarabia și-l rafinau aici.

De ce să nu se continue cu acelaș sistem? Ar părea nefiresc să se continue, și n'ar fi mai natural ca industrializarea produselor oleaginoase să se facă lângă locul de producție? Pare evident. Și totuși n'ar fi chiar așa.

O creare de industrie, de industrie modernă, întru cât technica rafinării, în Germania mai ales, a făcut imense progrese, necesită investițiuni foarte mari. Ele s'ar cuveni să se facă dacă s'ar putea socoti pe un consum din ce în ce mai sporit și dacă nu s'ar lua în considerare capacitatea de producție a fabricilor din Germania. Pe un spor de consum nu ne putem bizui după ce ne vom întoarce la starea de pace. Pe nevoia de aprovizionare a fabricilor germane ne putem întemeia însă.

Iacă două postulate ce nu trebuesc pierdute din vedere. Se pune problema investițiilor. Fabricile existente în Regatul Vechi vor trebui și le să se transforme, să se modernizeze. Transformarea lor va fi mult mai ușoară, investițiunile existente permițând mai ușor găsirea creditului necesar. Creațiile noui se vor izbi în prim rând de găsirea capitalului și vor fi grevate dintru început de sarcinile acestuia.

Dacă o intensificare deci a industrializării semințelor oleaginoase în Basarabia se prezintă ca o chestiune ce nu se poate soluționa în grabă sub impresii de moment, nu tot așa stă problema intensificării producției acestor seminte.

In această privință nici o sforțare nu e de cruțat, prin toate mijloacele această intensificare trebue încurajată. Floarea soarelui în special e o plantă care anumite terenuri o face să fie greu accesibilă altor culturi și reinoirii de cultură a ei însă-și. După ce terenul a fost plantat cu floarea soarelui îi trebuesc îngrijiri speciale pentru a putea fi propriu la noui însemințări.

Terenurile din Basarabia, cele din nord mai ales, s'au dovedit că nu au nevoe de aceste îngrijiri și că timp îndelungat pot fi reinsemințate tot cu floarea soarelui, fără ca o însărăcire a lor să urmeze. In asemenea condițiuni proprii și exclusive regiunii, considerând nevoile mari ce le au fabricile din Germania, modern utilate, de produse oleaginoase, considerând nevoile ce Germania are de resturi pentru hrana animalelor, resturi ce nu sunt secătuite de ori și ce urmă de grăsime în ele însă-și exportul intens de seminte oleaginoase este asigurat precum și exportul acestor resturi ce păstrează grăsime încă în ele întru cât semințele din care au provenit nu au fost depuse unei presiuni excesive.

Problema industriei uleiului în Basarabia, e o problemă complexă. Ea nu poate fi soluționată cu ușurință. Am schițat fugar câteva din aspectele ei pentru a atrage puțin atenția asupra ei și a o așeza printre problemele ce merită a fi examinate cu seriozitate în aceste vremuri când pe dedesubtul evenimentelor de sbucium și de durată limitată trebue să ne gândim la aceleа ce pot avea un caracter dacă nu de perpetuitate cel puțin de continuitate și care contribue la constituirea osaturii economice a României în noua orânduire europeană.

R. Patrulius

INCEPEREA CURSURILOR LA ȘC. NORMALĂ DE INVĂȚĂTORI DIN CHIȘINĂU

Cursurile la școala normală de băeți din Chișinău încep la 1 Noembrie. Elevii se vor prezenta la 25 Octombrie. Taxa școlară și de internat până la 1 Aprilie este: pentru bursieri de 3000 lei și pentru solvenți 12.600 lei.

La prezentare elevii vor aduce neapărat rufărie, pătură, saltea sau dos de saltea, tacâm, săpun și jumătate din taxă.

Se primesc în contul taxei alimente.

SITUAȚIA SCAUNELOR EPISCOPALE VACANTE DIN BASARABIA

Corespondentul nostru din Bălți ne informează că P. S. Episcop Policarp Morusca, (fost episcop al românilor din America și Canada), a fost solicitat să se prezinte d-lui Ministrul al Culturii Naționale și al Cultelor, la București, pentru ziua de Miercuri, 15 Octombrie.

Totodată, după cum ne anunță corespondentul nostru din Ismail, a fost solicitat și P. S. Episcop Partenie Ciopron, să se prezinte titularului departamentului de mai sus în aceeași zi.

In cadrul unei conferințe, d. General Rosetti, ministrul Culturii Naționale și al Cultelor, va discuta cu Părinții Episcopi ai Bălților și Ismailului situația celor trei episcopii vacante din provincia dintre Prut și Nistru.

Un sătean din Pârjolteni trimis în judecată pentru prădăciuni

Parchetul Tribunalului Lăpușna a trimis în judecată pe săteanul Grigore Ionaș Beșleagă din com. Pârjolteni, jud. Lăpușna, pentru următorul fapt:

Insoțit fiind de un individ îmbrăcat în haine militare, a spart casa sătencei Maria Ion Badea din aceeași comună, furându-i toate obiectele casnice și o importantă sumă de bani.

Noui profesori titulari și suplinitori în Basarabia și Bucovina

IN BUCOVINA

Liceul de băeți Cernăuți: L. română: Brătianu Ion, utilizat București; Logigan Dumitru utilizat Dorohoi. L. latină: Tudan Eusebiu, utilizat București; Bațiu Grigore, utilizat Turda. Matematici: Diacon Petru, utilizat Dorohoi. Fizico-chimice: Turcan Dumitru, utilizat Suceava. Istorie: Bocănețu Alexandru, utilizat Suceava. Geografie: Nichiteanu Aurelian, tit. Suceava. Filosofie: Popovici Sebastian, utilizat București. Șt. Naturale: Rei Valerian, utilizat R. Sărat. Educație fizică: Popescu Grigore, utilizat București.

Liceul de fete „Elena Doamna" Cernăuți. L. română: Botez Constanța. Filozofie: Pintilescu Viorica, utilizată Cernăuți lic. ind. f. Fizico-chimice: Tucan Elena, utilizată Suceava.

Liceul de băeți Storojineț. Filosofie: Vasiliu Petre, utilizat Târgoviște. Muzica: Buta Victor, utilizat Șendriceni.

IN BASARABIA

Florea Dumitru, Chișinău șc. norm. băeți l. română; Eliade Eugenia, Chișinău lic. ind. băeți l. germană; Vrânceanu Titus, Chișinău l. română lic. ind. b.; Cojocaru Ursulescu Ana, Chișinău șc. gospod. urbană partea literară; Ionescu Traian, Chișinău lic. com. băeți ore religie; Costovici Vasile, Chișinău lic. com. băeți șc. comercială; Birtulescu Gheorghe, Chișinău lic. com. b. șt. comerciale; Alla Zamfira, Chișinău lic. com. b. desen-caligrafie; Carp Blanche, Bălți lic. com. b. desen-caligrafie; Dulamangiu I., Bălți lic. com. băeți l. franceză; Macovei Dumitru, Bălți lic. inc. b. l. germană; Economu Nina, Bălți desen-caligrafie lic. ind. fete; Nagacevschi Xenia, Bălți, lic. teor. fete l. latină; Nicolae I. Constantin, Ismail, lic. teor. băeți l. română; Pr. Gr. Chitic. Cahul gimn. teor. b. religie-muzică; Opreanu Eleonora, Tighina gimn. teor. fete franceză-germană; Dobreanu Taisia, Soroca lic. technic agricol desen-caligrafie; Antonescu Eugenia, Râșcani jud. Bălți gimn. ind. b. partea literară; Eftimiu D. Smaranda, Rezina jud. Orhei, gimn. ind. băeți partea literară; Braga Pavel, Soroca lic. technic agricol, nu gimn. teor. b. cum s'a publicat din eroare.

INFORMAȚIUNI

In ziua de 13 Octombrie a. c., au început examenele de toamnă la Facultatea de teologie din Iași. Examenul va dura până la 20 Oct. Intre 23-25 Oct. se vor ține examene de licență. Tezele de doctorat se vor susține între 25-30 Oct.

Direcția liceului comercial „Regina Maria" din Chișinău anunță că deschiderea cursurilor se va face pe ziua de 20 Oct., când elevele vor trebui să se prezinte la școală.

URME DIN TIMPUL RETRAGERII BOLȘEVICILOR

Individul Metodiu Pavel, de 17 ani, domiciliat în Chișinău, suburbia Poșta Veche, în timpul retragerii hoardelor bolșevice în ziua de 15 Iulie, a stropit cu benzină și apoi a dat foc la un mare număr de saci cu zahăr, depozitați în gara Vistierniceni.

In urma cercetărilor făcute, s'a stabilit vinovăția deplină a numitului și astfel, a fost trimis în judecată sub stare de arest.

APEL

D-na Margareta și Eugeniu Calderan roagă pe toți acei cari s'au întors de dincolo de Nistru și Bug și știu ceva despre soarta lui Nic. Calderan, să binevoiască a-i înștiința la adresa de mai jos:

Chișinău, str. Ștefan-cel-Mare, 116.

Din cartea de aur a vitejiei româneşti

Statornici pretutindeni, în gândul de jertfă cu care au plecat să lupte, ostaşii noştri, indiferent de grade şi de arme, rămân puternici în cugetul şi eroismul lor.

Listele strălucitelor fapte de arme, aduc deopotrivă nume de ofiţeri şi de soldaţi. In faţa inamicului, care e primejdia Ţării, fiii ei nu mai cunosc decât o singură frăţietate care îi leagă pentru totdeauna pe linia de foc. Şi dela marile unităţi nu încetează să vină listele cu săvârşirile strălucite ale ostaşilor noştri.

Iată, de pildă, numele maiorului Domiţian Radu, dintr'un regiment de Vânători, citat pe ordin de zi pe Divizie, pentrucă după o carieră exemplară, în care ostaşul se înfrăţea armonios cu omul, a căzut eroic în fruntea batalionului său.

Apoi, răsfoind mai departe această carte a gloriei româneşti, iată numele sublocotenentului activ Orleanu Radu, dintr'un batalion de Pionieri şi el citat pe ordin de zi, pe Divizie. Fapta lui a fost următoarea: după ce batalioane dintr'un regiment de dorobanţi făcuseră o spărtură în frontul inamic, rămăsese o poziţie de flanc foarte activă şi periculoasă. Sublocot. Orleanu a văzut situaţia şi cu oamenii săi s'a repezit la luptă de granată împotriva acestei poziţii. Ea a fost cucerită, dar sublocot. Orleanu a căzut cu un glonţ în inimă.

Vin apoi citaţi pe ordin de zi pentru Regimente întregi de infanterie, dorobanţi şi artilerie. Pe un anumit sector oamenii au fost electrizaţi, luptând toţi cu un acelaş elan. Şi unităţi mai mici s'au purtat la fel. O companie de infanterie de pildă a fost citată pe ordin de zi. Dar din această companie, cine a meritat glorios a fost sergentul Turea Aurin. *El a fost citat pe Divizie şi decorat cu „Virtutea Militară" clasa II-a pentru următoarele fapte de arme: Intr'un asalt compania sa şi-a pierdut căpitanul, ofiţerii şi subofiţerii; văzând situaţia, serg. Turea Marin a ieşit în faţa companiei comandând păstrarea poziţiei. Apoi, pornind la asalt, în frunte, cu puşca mitralieră în mână, a risipit rezistenţa duşmană, luând 8 prizonieri.*

Şi însfârşit, tot prin ordin de zi, pe Divizie, se înscrie şi numele căpitanului de artilerie Constantinescu. Divizionul său a sprijinit în grele lupte acţiunea unui regiment de infanterie, dându-i posibilitatea să realizeze frumoase rezultate.

Iată alături, pe aceeaşi pagină de lumină, nume româneşti de luptători dârzi strânse de aceeaşi voinţă din toate unghiurile Ţării, în sbucium şi luptă pentru Ţară!

ODESSA, CENTRU COMERCIAL

De multe sute de ani, oraşul şi portul Odesa a jucat un rol economic din cele mai importante, rol care nu odată a hotărît şi de soarta lui politică. Aceasta din motivul că Odesa era un centru economic şi comercial nu numai pentru partea de Sud a Rusiei, sau a actualei Ukraine, ci şi pentru alte regiuni mai îndepărtate.

Pe lângă articolele de export locale ca: cereale, peşte şi sare, Odesa constituia un punct de desfacere şi scurgere şi pentru produsele Podoliei, Wolhiniei şi Galiţiei. Numeroase neamuri şi ţări îndepărtate îşi aveau la Odesa reprezentanţii lor comerciali, putându-se întâlni aci, încă de prin veacul al XIV-lea: lituanieni, italieni, greci (aceştia chiar de mai demult), tătari, ovrei, armeni, turci şi chiar colonia moldovenească era atât de numeroasă, încât ea dăduse unui cartier întreg numele de Moldovanca, nume ce s'a păstrat şi până în ziua de azi.

In veacul al XVI-lea, odată cu căderea stăpânirii tătare, Odesa ajunge sub dominaţie turcească, iar dela 1789 sub aceea rusească. Deşi aceste rivalităţi politice dăduseră Odesei un caracter militar, turcii zidind aci şi o cetate, totuşi, ea a continuat să rămână şi să se desvolte ca centru comercial, făcând salturi apreciabile dela o epocă la alta.

In anul 1813, volumul comercial al Odesei întrecea pe acela al tuturor celorlalte porturi de pe coasta Mării Negre, iar în anul 1877, exportul ei reuşeşte să întreacă şi pe acela al Petersburgului. Incepând cu anul 1881, Odesa devine cel dintâiu oraş comercial al imperiului moscovit şi această înflorire a ei ţine cât durează şi ţarismul.

După căderea ţarismului, portul şi oraşul Odesa nu cunoaşte decât o evoluţie mereu în regres. In Octombrie 1917 are parte de regimul Kerenski, în Ianuarie 1918 de regimul Pethiuro, în Martie—Noembrie 1918 de ocupaţia austro-germană, în Aprilie 1919 de ocupaţia Generalului Denikin, iar din Februarie 1920 de stăpânirea „paradisiacă" comunistă.

In afară de schimbările politice arătate mai sus, în anii 1920—1921 şi 1932—1934, oraşul Odesa a fost bântuit şi de o cumplită foamete care i-a decimat populaţia secerată până aci de luptele date pentru cucerirea lui.

După atâtea nenorociri şi distrugeri, normal era, ca regimul comunist, ca şi oricare altul, să se grăbească să repare aceste arme ale trecutului, ceea ce însă nu s'a întâmplat. Regimul comunist a zidit o casă gigantică a Partidului Comunist, a schimbat numele străzilor şi instituţiunilor publice, iar oraşul cu drumurile şi trotuarele lui desfundate, cu palate degradate, cu geamuri înlocuite cu hârtie, prezintă un tablou jalnic. Traficul în port — la epoca când l-am vizitat — se mărginea la cursele unui singur vapor pe săptămână ce făcea legătura cu Constantinopolul, iar epavele scoase din uz şi acum stau mărturie a luptelor date în rada lui.

In două direcţiuni însă şi regimul comunist s'a căznit să facă ceva. El s'a silit să desvolte Odesa ca centru balnear, acţiune dictată mai mult de interese propagandistice şi în domeniul agricol. In regiunea Odesei s'a organizat, de pildă, cel dintâiu sovhoz sum numele de „Taras Şevcenco" care, la rândul lui, a organizat prima staţiune de maşini tractoare în U. R. S. S., eveniment care a făcut obiectul discuţiunilor în cel de al XV-lea congres al Partidului Comunist, în Decembrie 1927.

Dar aceste două încercări n'au avut nicio înrâurire asupra desvoltării oraşului şi asupra ridicării lui la rolul lui de altădată. Astăzi, Odesa nu mai este un oraş şi un port comercial, dar evenimentele politice şi militare în curs pot să-i dea oricând misiunea şi faima de altă dată.

P. Nemoianu

DELA C. F. R.

Tratarea călătorilor găsiţi în trenuri într'o clasă superioară

Cu privire la felul cum vor fi trataţi pasagerii găsiţi în trenuri călătorind în clasă superioară, biletului pentru care au plătit taxele, direcţiunea generală C. F. R. a dat următoarele explicaţiuni organelor de control.

In cazuri cu totul excepţionale, când nu se găsesc locuri nici chiar pe culoarele vagoanelor, trebuie evitat a se percepe suprataxa dela călătorii găsiţi în clase superioare celor la care dă dreptul legitimaţiile respective de călătorie.

Se vor percepe însă în astfel de cazuri diferenţele de tarif dela o clasă la alta.

Când vagoanele de clasa III-a sunt prea aglomerate, călătorii care posedă bilete pentru această clasă pot fi lăsaţi să călătorească pe culoarele vagoanelor de cl. II iar aceia cu bilete de cl. II pe culoarele vagoanelor de cl. I, fără ca prin această îngăduinţă să facă imposibilă trecerea călătorilor şi a personalului de revizie şi control dintr'un vagon în altul, sau urcarea şi coborârea din vagoane.

Se pot percepe şi în acest caz diferenţele tarifare fără suprataxe.

Redeschiderea agenţiei Wagons-Lits din Cernăuţi

La Cernăuţi s'a redeschis Agenţia Wa[illegible] care funcţionează în aceeaşi condiţiuni [illegible] trecut având sediul în str. Iancu Flondor No. 1.

SPECULANŢII LA LAGĂR!

COMERCIANTUL AUREL D. ŞUŞNEA N'A ŞTIUT CĂ „LĂCOMIA PIERDE OMENIA"...

Ravagiile speculei alcătuind una din preocupările principale ale guvernului, măsurile luate însemnează o drastică reprimare a tuturor elementelor care întreţin pe piaţă o atmosferă de neîncredere şi panică. Nimeni nu trebue să se îndoiască de realitatea şi energia acestor măsuri care se vor dovedi, pe teren, necruţătoare.

Aşa cum s'a şi întâmplat recent cu depozitarul de lemne Aurel D. Şuşnea, dovedit a fi speculant. A fost dat în judecată şi expediat în lagăr, la Târgu-Jiu, alături de duşmanii ţării şi ai poporului nostru. E cel dintâi negustor speculant — notează presa — care e trimis la lagăr. Şi toţi cei ca el, va păţi la fel.

Producătorii vor înţelege şi ei că menţinerea actualelor preţuri corespunde nu numai nevoilor cetăţeneşti, dar şi proprillor lor interese: interesele capitalului pe de-o parte, interesele echilibrului de funcţionare şi continuare a comerţului pe de alta.

Consumatorii — ne referim mai ales la acela cu dare de mână — vor înţelege deasemenea că a cumpăra din panică, la orice preţ şi în orice condiţii, însemnează a stimula pe speculanţi şi a lucra împotriva nevoilor consumatorilor înşişi. Dând negustorului preţul de speculă, cumpărătorul devine cel dintâi vrăjmaş al propriilor sale nevoi.

Insfârşit, intermediarii trebue să priceapă — şi ca numitul Aurel Şuşnea, o vor pricepe de voe sau de nevoe — că rolul lor nu este de a înstrăina pe consumator de producător ci dimpotrivă de a-i apropia, înlesnind schimburile.

Rolul intermediarilor

Problema intermediarilor — transmiţătorii produselor dela producători la consumatori — este una din cele mai interesante. E adevărat că o mare parte a greutăţilor aprovizionării trebue rezolvată de ei.

Tocmai de aci reiese însă importanţa funcţiunii lor, de care s'ar cuveni să fie cu toţii pătrunşi, — în sensul colaborării efective şi sincere cu eforturile Statului, în sensul împăciuirii iar nu învrăjbirii dintre producător şi consumator, făcând adică dovada unei contribuţii de râvnă la soluţionarea, şi nici decum la agravarea, problemei aprovizionării.

Apeluri călduroase au fost făcute producătorilor pentru a sprijini acţiunea de reechilibrare a pieţii, şi de neapărată menţinere a preţurilor. Aceleaşi îndemnuri indică şi consumatorilor calea de urmat; să nu se precipite în a se aproviziona la preţuri de speculă, fiindcă foarte curând aceleaşi mărfuri le vom putea lua la preţurile fixate de guvern.

Stocajurile nu constitue însă o predilecţie exclusivă a consumatorilor bogaţi sau speriaţi.

PROVIZII DOSITE, PENTRU A LUA PREŢURI DE SPECULĂ

Chiar când unii consumatori se aprovizionează mai mult decât au nevoe, în dauna celorlalţi — adică a celor mulţi — o teamă nejustificată, dar numai o teamă le este vina.

Pe când, în cazul intermediarilor comerţului, *intenţia de speculă este aceia care îi îndeamnă la anumite stocajuri şi la dosiri.*

Acest lucru este mai mult decât o vină. Este un grav şi intolerabil păcat. Să nu se plângă deci nimeni, dintre cei cari dosesc proviziile cu gând de speculă, atunci când ghilotina sancţiunilor va cădea fără milă şi fără apel.

Măsurile pe care guvernul Mareşalului Antonescu înţelege să le aplice şi le va aplica fără îndurare tuturor celor ce păcătuesc faţă de nevoile poporului, vor şti să se extindă şi să ajungă pe depozitoare (până la ultimul vinovat.

SĂ IA AMINTE FIECARE NEGUSTOR

Abilităţile şi inventivitatea speculanţilor în ceeace priveşte eludarea legilor de represiune, sunt astăzi cunoscute. Speculanţii care se mai bizue pe ele şi care vor stărui încă în opera lor, saboteuri ai pieţii, chiar când au unele acoperiri sau concursuri de complicitate, vor cădea singuri victime ale repetatelor lor îndrăzneli.

Să nu se tânguie cei dintâi care vor avea de suferit dintre ei, căci tânguirea le va fi inutilă.

Să ia aminte din vreme, fiecare, iată ceeace li se poate recomanda şi ceeace este fără îndoială mai înţelept pentru ei.

Aceia care iau zece piei de pe o biată spinare de consumator pricăjit, se vor tângui prea târziu după propria lor piele; fiindcă îi vine fiecăruia rândul.

CAZUL AUREL ŞUŞNEA — UN INCEPUT CONCLUDENT

Iar consumatorii înşişi, nu pot să gândească decât aşa:

„Atenţie speculanţi şi necazurilor publice!

Socotiţi-vă bine avantagiile şi desavantagiile.

Limitaţi-vă la câştigurile drepte ale omeniei; Cele ale lăcomiei vă pot pierde şi nici nu ştiţi dacă nu sunteţi la un pas de aceasta.

Toţi cari aţi abuzat, cari aţi speculat, cari aţi jecmănit, întoarceţi-vă din rândurile hienelor, în rândurile oamenilor; pentru a fi trataţi ca oameni, iar nu ca hiene. Căci şi dacă veţi plânge la urmă, veţi plânge zadarnic.

Socotiţi deocamdată cele de mai sus, exact ceeace sunt: un apel către comercianţii cinstiţi şi un avertisment pentru cei ce se ştiu cu musca pe căciulă".

Cazul comerciantului Aurel D. Şuşnea — cel dintâi comerciant trimis la lagăr — nu este decât un început. Dar un început concludent şi care, să sperăm, că va trezi la realitate pe mulţi neguţători speculanţi.

IMPRUMUTÂND ŢĂRII ECONOMIILE NOASTRE, NE IMPLINIM CEA MAI SFÂNTĂ DATORIE DE ROMÂNI. CONTRIBUIM ASTFEL LA INTĂRIREA ŞI INĂLŢAREA ROMÂNIEI.

Armata germană şi iarna rusească

Organizarea aprovizionării germane este desăvârşită

La întrebarea în ce măsură ar putea influenţa vestita iarnă rusească cu tot cortegiul de intemperii şi greutăţi, asupra comandamentului german al răsboiului, şi dacă eventual, ar putea duce la rezultate identice ca în 1812, un specialist în problemele militare, îndeobşte cunoscut, făcând parte din statul major german, răspunde explicit, dând o sumă de consideraţiuni interesante, într'un articol. Ideile şi opiniile sale au stârnit un puternic ecou, deoarece articolul a fost inserat în cele mai multe ziare germane. Autorul accentuează în mod deosebit asupra faptului, că înaintarea germană dela Marea Neagră până la Lacul Ladoga se desfăşoară întocmai ca un val uriaş. Forţele armatelor germane care însumează milioane de ostaşi, recrutaţi din sânul poporului german şi aliaţilor săi, îşi execută înaintarea lor ireproşabil şi acolo unde converg liniile frontului german se închegă temeinic frontul ireversibil printr'o organizare perfectă a aprovizionării. Inamicul poate să turbure în cel mai bun caz, întâmplător, organizarea aprovizionării, însă în nici un caz, nu poate tăia niciodată legăturile. Căile ferate, motomecanizatele şi avioanele au fost concepute de către Serviciul aprovizionării germane într'un chip atât de desăvârşit din punct de vedere technic, cât şi din punct de vedere al organizării încât chiar înaintarea cea mai rapidă nu e stăvilită de nici un fel de dificultate referitoare la aprovizionare. In acelaş timp aviaţia germană distruge sistematic, pe temeiul recunoaşterilor aeriene, efectuate impecabil, organizaţia şi administraţia hinterlandului inamic căruia îi limitează libertatea de mişcare într'o măsură hotărâtoare.

Chiar dacă bolşevismul n'ar fi fost atât de greu lovit din punct de vedere militar, cum este cazul astăzi, tot nu s'ar putea descoperi vreun punct slab în înaintarea germană care n'ar putea fi abătută într'o altă direcţie în evoluţia ei. Se afirmă cu certitudine, că „cumplita iarnă rusească", atât de des [illegible], nu va stăvili nici măcar o singură zi, operaţiunile armatelor germane. De altfel, această consideraţiune a fost integral studiată şi pusă la punct, în sensul că armata germană nu mai pune la socoteală o eventualitate defavorabilă sau o întorsătură a lucrurilor din cauza acestui element.

Armata germană a depăşit la mare înălţime, învingând mai multe ierni ruseşti cu prilejul răsboiului mondial 1914/1918, fără să fie nevoită să îndure greutăţi şi lipsuri irezolvabile. Astăzi situaţia este mult mai favorabilă, Germania nu mai este silită să ducă un răsboi istovitor pe 2 fronturi, aprovizionarea trupelor cu tot ce e necesar stă pe o treaptă necomparabil mai înaltă decât atunci. In consecinţă, se poate profeţi că forţele armatelor germane vor trece iarna rusească în condiţii absolut superioare sovieticilor înşişi.

Un popor care şi-a demonstrat din plin puterea lui de organizare la construcţia unei reţele de autostrade existente în Reich şi unice de acest fel, la construcţia liniei Siegfried, la crearea unei puternice industrii a înarmării şi a unei armate tot aşa de puternice, va depăşi cu uşurinţă şi iarna rusească, graţie organizării sale.

Primăvara viitoare va arăta dela mare distanţă, că *adâncimea spaţiului* pe care inamicul şi-a pus atâtea nădejdi poate să aibă şi *pentru apărători lacunele şi punctele lui nevralgice*. Căci nu seamănă spaţiu cu spaţiu. Faza decisivă se sprijină pe gradul de înfăţişare a puterii de organizare, sau pe posibilităţile configurării spaţiului. Armatele germane se vor găsi atât de adânc în spaţiul inamic chiar la începutul iernii, încât potentaţii bolşevici, — chiar dacă ar putea fi în situaţia de a constitui şi pune în marş alte armate de milioane de oameni — vor trebui să creieze din nou şi pentru prima oară, o nouă organizare şi o nouă technică a comunicaţiilor, care după cum se ştie, este extrem de deficitară şi lasă atât de mult de dorit în partea din Uniunea Sovietică ocupată de trupele germane. Armata germană, dimpotrivă, are la dispoziţie şi se poate sprijini pe spaţiul inamicului, cel mai bine organizat, pe care îl va întări după legile ordinei ei şi-l va pune în serviciul ei. (U. T. A.).

REDACŢIONALE

Ziarul „Basarabia" trebuind să fie oglinda reală a vieţii obşteşti din provincia dintre Prut şi Nistru, în cadrul nouei vieţi a României reîntregite, corespondenţii noştri sunt rugaţi cu insistenţă să ne trimită numai ştiri cu caracter local.

Ziarul *Basarabia* caută spre imediată angajare corespondenţi harnici la: Hotin, Soroca, Bălţi, Orhei, Cahul, Ismail, Chilia, Cetatea Albă, Tighina, Tg. Edineţi, Tg. Floreşti, Dubăsari, Basarabeasca, Hânceşti, Străşeni, Tg. Călăraşi şi Ungheni.

Corespondenţele de probă se vor trimite: Secretariatului de Redacţie al ziarului „Basarabia", Bulevardul Lascar Catargiu No. 31, Bucureşti III.

CAUCAZIA

Consideraţiuni geografice şi economice

Caucazia formează regiunea de tranziţie din Europa în Asia Mică. Aşezată între Marea Caspică şi Marea Neagră, graniţele sudice ale Caucazului ating Persia şi Turcia. La nord este mărginită de cursul fluviilor Kuma şi Cubani.

Culmile principale ale munţilor Caucaz, cari se întind dela nord-vest către sud-est, despart Caucazia în 2 jumătăţi, una nordică şi alta sudică. Acest masiv muntos, înalt de peste 5.000 m., care are o culme lată de 100—160 km., întrece Alpii cu o altitudine de 1000 m. Către sud Munţii Caucaz scoboară treptat în mai multe culmi paralele, în timp ce în nord se termină abrupt, întocmai ca şi Carpaţii în partea dinspre Transilvania, ca de pildă, Munţii Făgăraş.

Singura legătură directă între Caucazul Nordic şi Transcaucazia o formează trecătoarea de o covârşitoare importanţă istorică, servind trecerii armatelor dintr'o parte într'alta, vestita trecătoare a Georgiei, care a fost construită şi amenajată necontenit în cursul veacurilor trecute, iar pe la mijlocul secolului trecut, definitivată. O linie ferată înconjoară masivul Munţilor Caucaz pe la răsărit, ducând până la Baku şi de aici mai departe, până la capitala Georgiei şi apoi în vechiul centru administrativ al regiunei Caucazului, Tiflis. Linia feroviară vestită, dealungul Mării Negre, n'a fost încă terminată. Comunicaţia vest-est este făcută pe 2 şosele de campanie. O deosebită importanţă au căile de navigaţie fluvială şi maritimă de pe Marea Caspică şi Volga, care — după cum se ştie — e legată printr'un sistem de canaluri cu Marea Baltică şi concomitent şi cu Marea Neagră şi Dunărea. Din toate râurile şi fluviile Caucazului, numai fluviul Cubani este navigabil pentru vasele mai mari, pe o lungime de 120 km.

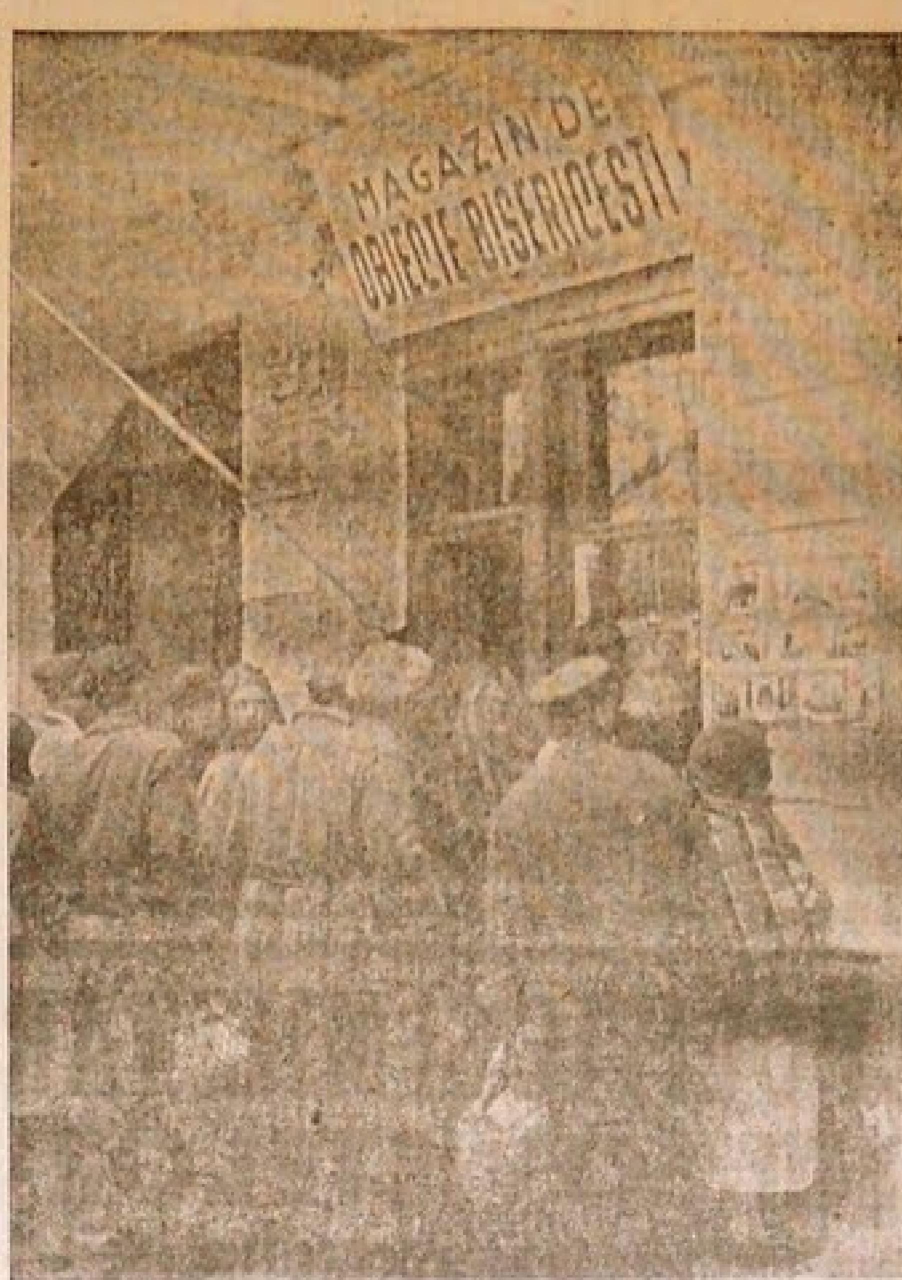
Insemnătatea economică a Caucaziei este considerabilă, deşi această ţară muntoasă a fost prea puţin cercetată din punct de vedere geologic şi producţia economiei agricole poate creşte necontenit. Zăcămintele de aur din munţii Caucaz sunt abia în faza incipientă de exploatare. In deobşte cunoscute prin importanţa capitală, sunt faimoasele zăcăminte petrolifere din bazinul aflător în jurul localităţii Baku.

Puţurile petrolifere din această regiune sunt legate prin 2 conducte petrolifere cu portul Batum dela Marea Neagră. O altă regiune mare, bogată în petrol, se găseşte în nordul Munţilor Caucaz, la Grosny şi Maikop. De acolo duce o conductă petroliferă până la portul Tuapse, dela Marea Neagră. După estimaţiile în deobşte cunoscute, se ştie că Uniunea Sovietică posedă circa 6,5 miliarde tone, adică 55 la sută din zăcămintele petrolifere din întreaga lume. Regiunea Baku deţine primul loc pe scara zăcămintelor petrolifere din întreaga Uniune Sovietică, însumând peste 50 la sută. Grosny deţine locul al treilea după zăcămintele petrolifere, aflătoare în regiune, la nord-est de Marea Caspică, în Cazakistan. Insemnătatea Caucaziei în legătură cu producţia petroliferă este şi mai mare, dacă se iau în consideraţie cifrele exploatărilor anuale. Din cele 25 milioane de tone, cât însumează întreaga producţie sovietică pe timp de un an, 77 la sută sunt produse în bazinul Baku şi 12 la sută la Grosny-Maikop, după estimaţiile făcute în 1935. Prin exploatările de minereuri de mangan, Uniunea Sovietică ocupă primul loc mondial prin cele 2,5 mil. tone, înaintea Statelor Unite, care se relefează cu o producţie anuală de 988.300 t., după statistica din 1935. 30 la sută din minereul exploatat îl furnizează regiunea Tşaturi din Georgia. In afară de mangan, Caucazul mai posedă cantităţi apreciabile de aramă.

Nu de mai mică importanţă este producţia agricolă a Caucazului. In afară de vin şi de fructe sudice, Transcaucazia care are o climă subtropicală în văile sale, produce tutun, orez, bumbac (7 la sută din întreaga producţie sovietică), ceai (20 la sută din nevoile întregei Uniuni Sovietice sunt satisfăcute de producţia de ceai a acestei regiuni). Deasemenea creşterea viermilor de mătase se cultivă pe o scară foarte întinsă. In regiunile de munte locuitorii se ocupă cu creşterea vitelor şi cu toate despărţămintele acestui domeniu, începând dela carnea de măcelărie până la produsele cele mai fine şi complicate ale laptelui. Dar importanţa de căpetenie a economiei agricole caucaziene constă în producţia de grâu şi porumb. Livezile de pomi fructiferi, podgoriile de vii şi cultura zarzavaturilor pe ogoare întinse sunt ocupaţiile cele mai frecvente şi cu o mare rodnicie în toate părţile Caucaziei. Cu excepţia Armeniei, săracă cu desăvârşire în păduri, şi a Tagestanului, regiuni ale căror păduri au fost tăiate şi arse în cea mai mare parte de Ruşi timp de un deceniu, cât au durat luptele pentru cucerirea Caucazului, Caucazia posedă păduri nesfârşite şi de o mare valoare economică. O industrie de mari proporţii lipseşte cu desăvârşire în Caucazia. Există numai o industrie localnică care prelucrează mijloacele de hrană şi în plus, ferăstraie şi tăbăcării şi deasemenea se configurează şi nişte palide începuturi ale unei industrii textile. (Uta).

VIAȚA ROMÂNEASCĂ PESTE NISTRU

Școală de dreaptă grăire moldovenească.-Prin Transnistria, cu Sfânta cruce.- Infloresc icoanele la unghere.-Filme și manifestări de duh românesc

Magazinul de icoane, cărți și obiecte bisericești, înființat la Tiraspol, în cadrul acțiunii românești ce se desfășură în regiunile de peste Nistru

Acolo, între Nistru și Bug, viața de toate zilele, care până ieri a fost încătușată și umilită, a început cu ajutorul bunului Dumnezeu să-și recapete cursul normal, în cadrul nouei organizații administrative românești. Bucuria este mare pentru toți fiii pământului transnistrian, care după atâția ani de sbucium și nedrepte întemnițări, au marea satisfacție a biruinții și a nădejdiilor împlinitoare. Toți vor slovă românească. Toți sunt dornici de a-și adăpa sufletele, mereu încercate, mereu îndoliate,— în apa de cleștar a simțirii străbune, la izvorul spiritualității noastre daco-romane. Le citești dragostea nețărmurită în ochii lor blânzi ca niște amurguri de stepă; în vorbele domoale, rupte parcă din inima cine știe căror hrisoave colbăite, martore ale vrednicieí de totdeauna, de care am dat dovadă.

ȘCOALA DE GRAI ROMANESC

La sediul documentării, îngrijit organizat, „Institutul Român Transnistrian", pentru a înlesni grabnica răspândire a slovei și graiului strămoșesc, a organizat cursuri de limba română pentru învățători și adulți.

Deschiderea cursurilor s'a făcut Sâmbătă, 11 Octombrie a. c., într'o sală mare, cu bănci, — pereții fiind împodobiți cu chipurile voevozilor moldoveni și cu harta răspândirii Românilor pe teritoriul vechei Dacii, în prezența d-lui Cercavschi, secretar general al Guvernământului Transnistriei.

Sunt înscriși 68 învățători și 84 adulți, care învață cu mare bucurie noul grai românesc. In total 152 înscriși la cursuri.

Trei preoți misionari, din Episcopia Hușilor, au oficiat o sfeștanie, după care s'au rostit scurte cuvântări, tălmăcite auditorilor de învățătorul transnistrian I. Butuc.

D. dir. Fr. Munteanu-Râmnic arată că numărul mare de doritori al slovei românești, care vor să fie folositori nouei vieți ce se așează, vădește bunele sentimente ce le au pentru graiul Moldovenilor, cu care soarta i-a făcut să conlocuiască sub stăpânirea vitregă, alungată pentru totdeauna.

D. prof. Andrei Niculescu, secretarul Asociației Românilor Transnistrieni și conducătorul cursurilor și-a exprimat entuziasmul că, după 20 de ani, revenind pe meleagurile natale, în mijlocul fraților de sânge și cu aspirațiuni comune, are fericirea să învețe limba Neamului pe cei care astăzi înțeleg noua orânduire.

„Istoria ne îndreptățește, — spune d-sa — ca slova și limba românească să fie aceia care să se desprindă de pe buzele tuturor acelora ce trăiesc pe strămoșescul nostru pământ".

Cuvântul secretarului general

In numele d-lui Guvernator civil al Transnistriei, d. Cercavschi, secretarul general al Guvernământului Transnistria, mulțumește organizatorilor primelor cursuri de limba română peste Nistru, subliniind că „frumoasa limbă moldovenească, pe care o vorbește lumea satelor transnistriene, va trebui să fie cunoscută de toți acei, care vor să fie colaboratori ai muncei românești pe meleagurile răsăritene".

Mulțumește preoților misionari cari prin Sfânta Slujbă au oficiat cea mai cuprinzătoare lecție de credință și limbă națională. Inchee, urând spor la muncă tuturor.

S'au împărțit, apoi, abecedare românești pentru cei începători și cărți de citire. Invățătorii moldoveni, care au asistat la deschidere, au primit cărți de rugăciuni și volume din „Cartea Satului".

Preoții misionari au dat fiecăruia icoane și cruciulițe. D. profesor A. Niculescu a predat prima lecție de limba română, înscriind pe tabla clasei și făcând să se citească „buchele" (literele) din cuvintele: ROMANIA și CRUCE.

MISIONARISM TRANSNISTRIAN.

Acel, care a asistat la câteva slujbe religioase, care a simțit larga bunătate a poporului moldovenesc de peste Nistru, poate să-și dea seama de bunurile spirituale pe care le posedă intacte frații noștri transnistrieni.

Ce nu se poate face acolo, unde sălășluește dragostea și elanul, unde fiecare gândește la binele aproapelui?

Astfel, o echipă de 12 preoți misionari, în frunte cu P. S. S. Episcopul Grigore al Hușilor, a făcut adevărate minuni în Transnistria, sfințind, botezând prunci de români, împărțind până și în cele mai întunecate unghere, cruciulițe, icoane și cărți de rugăciuni.

O a doua echipă de 15 preoți, tot din Episcopia Hușilor, a sosit Vineri și propovăduește în regiunile: Balta, Râmnița, Ananiev și Dubăsari.

Icoane și cărți pentru credincioși

La Tiraspol s'a organizat un magazin de icoane, cărți și obiecte bisericești.

Printr'o rugăciune, oficiată de Arhimandritul Scriban înconjurat de preoții misionari, s'a deschis Duminică acest așezământ de mărturii creștinești.

După slujba religioasă, Arhimandritul Scriban a evidențiat rostul duhovnicesc al răspândirii icoanelor și cărților religioase. Această realizare este una din cele mai însemnate pentru întărirea credinței creștine.

Cuvântul guvernatorului

D. prof. G. Alexianu, Guvernatorul Civil al Transnistriei, a spus:

„Infăptuirea care își primește binecuvântarea Bisericii este un puternic semn al credinței, care reînvie astăzi, nestăvilită, pe întregul teritoriu eliberat prin jertfa desrobitorilor Crucii și ai Neamului.

Mulțumesc colaboratorilor mei pentru creștineasca înfăptuire, Sfinției Părinți misionari să primească cuvântul meu de prețuire pentru activitatea ce o împlinesc".

Filme de duh românesc

Camionetele cinematografului popular au stârnit numai entuziasm și voe bună, prin toate satele moldovenești în lungul și latul Transnistriei.

De mai bine de o lună de zile, colindă plaiurile, organizând reprezentații gratuite pentru răniții din spitale și pentru frații noștri, cari au știut să rabde și să aștepte ca nimeni alții.

Până la 10 Octombrie au fost organizate reprezentații cinematografice în 86 de sate românești. In fața ecranului, locuitorii se adună, sub cerul liber și înalt, bucuroși să vadă filme de duh românesc, cu sufletele pline de mireasma unei nădejdii liniștitoare.

Cinematografele „Victoria" și „Unirea"

In prezența d-lui Guvernator al Transnistriei, a autorităților civile și militare și a numeroși invitați s'a inaugurat la Tiraspol, primul cinematograf românesc „VICTORIA", cu 450 de locuri.

Sfinția Sa Pr. Iulian din Arad a oficiat o sfeștanie.

Inainte de a se începe rularea jurnalului de războiu și a unui film german, s'a făcut cunoscut asistenței că punerea în funcțiune a aparatelor se datorește râvnei și priceperei personalului tehnic al cinematografului popular care din instalațiile de „Kino" distruse de sovietici au montat două aparate de cinematograf sonore. Cinematografele sunt instalate într'o sală proprie; deasupra ecranului se înfrățesc culorile românești, germane și aliate și se citește inscripția „ROMANE, DREPTATEA INVINGE".

In curând se va deschide cinematograful „Unirea" la Ananiev.

Deschiderea cursurilor de limba română în Transnistria pentru învățători și adulți

ROMÂNIA MERGE CU PAȘI REPEZI SPRE O DEPLINĂ RESTABILIRE ECONOMICĂ

Impresiile trimisului special al ziarului „Utro" la București

Ziarul „Utro" publică dela trimisul său special din București, d. Ștefan Damianof, un articol de impresii din care extragem următoarele:

„Mulțumită amabilității Direcțiunii Presei române am avut posibilitatea în timpul șederii mele în România să vizitez câteva din centrele industriale, culturale și politice ale țării. Din anii dinaintea războiului, cunosc foarte bine viața economică și culturală a României. Cu tot războiul greu în care România s'a angajat în Răsărit, totuși criza ivită în viața economică și industrială a țării se simte din ce în ce mai puțin și țara merge cu pași repezi spre o deplină restabilire economică, mulțumită măsurilor energice luate de Mareșalul Antonescu și de Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, d. profesor Mihai Antonescu. Problema aprovizionării și întreținerii populației nu reprezintă nici un fel de greutate, pentrucă atât recolta grâului cât și a porumbului este foarte bună anul acesta. Această recoltă va satisface nu numai cerințele populației, dar va putea fi organizat un mare export mai ales de porumb. In ce privește industria și aci măsurile guvernului au dat rezultate favorabile. Sutele de fabrici și întreprinderi industriale lucrează intens pentru nevoile armatei și populației".

După ce autorul propune ca pentru o mai bună cunoaștere și apropiere a celor două popoare vecine, să se organizeze ore speciale de emisiune la posturile de Radio respective încheie astfel:

„In sfârșit, mai trebue să accentuez că în toate convorbirile avute cu sutele de români, am putut constata respectul nețărmurit de care se bucură Mareșalul Antonescu în România. Lupta pe care o duce cot la cot cu marele Reich împotriva bolșevismului, este aprobată pe deplin de poporul român, care vede în persoana Mareșalului Antonescu, salvatorul și reîntregitorul țării. Această încredere în Mareșalul Antonescu are înrâurire asupra situației interne, unde domnește o ordine și o liniște perfectă".

RAIUL LUCRĂTORILOR ȘI AL ȚĂRANILOR

Pățaniile unui țăran bucovinean

„Ați văzut, camarazi, cu ochii voștri „raiul lucrătorilor și al țăranilor". Intr'o țară care prin întinderea și rodnicia ei, ar putea hrăni lumea întreagă, domnește o mizerie care pentru noi germanii este de neînchipuit. Acesta este rezultatul domniei iudaice de 25 de ani, care, deși își zice bolșevism, se aseamănă în fond cu forma cea mai generală a capitalismului. Dar în amândouă aceste cazuri, reprezentanții responsabili ai acestui sistem sunt aceiași: evreii și numai evreii".

Oricine va citi numai acest pasagiu pe care l-am reprodus întocmai din Ordinul de zi al Fuehrerului Marelui Reich german adresat soldaților de pe frontul de Est în ziua de 2 Octombrie 1941, își va da perfect seama și se va îngrozi de nenorocirea care ar fi căzut asupra Europei dacă armatele salvatoare germane și Șeful lor suprem nu ar fi sesizat din timp odioasele lor intenții.

Și, ca să confirmăm și pentru noi afirmațiile Fuehrerului, nu vom vorbi despre senzaționalele destăinuiri ale multor călători străini prin Uniunea Republicelor Socialiste Sovietice printre care și pribeagul nostru Panait Istrati, care, odată reîntorși din iadul sovietic, s'au vindecat definitiv de comunism, ci în câteva cuvinte, vom povesti ce-a văzut un țăran român, dintr'o comună a județului Storojineț, care a avut ocazia se plece în sovietie și să se convingă personal de ceea ce se numește „raiul lucrătorilor și al țăranilor".

Era pe la începutul lunei Decembrie 1940. Mă aflam în gara Burdujeni așteptând un tren oarecare. Pe peron, în fața restaurantului gării, un grup de călători și funcționari ceferiști ascultau pe un țăran care trecuse clandestin frontiera sovietică și le povestia traiul său sub oblăduirea bolșevică.

„Prin luna August (1940), vorbi țăranul, s'auzde în sat la noi că bolșevicii vor să invite mai mulți țărani din toate satele regiunilor ocupate ca să facă o călătorie în Rusia sovietică și ceea ce vor vedea acolo să povestească și celor din satele lor, ca să se convingă toată lumea că în Sovietie țăranii și lucrătorii se bucură de mai multe favoruri și că viața în colhozuri este un adevărat raiu.

Am plecat mai mulți și, tot drumul, în vagoanele în care ne aflam, câte un bolșevic sau un jidov ne citia din cărți și din ziare bolșevice diferite fapte și întâmplări din viața bolșevicilor așa ca să ne lămurească asupra celor ce urma să vedem.

Bolșevicii care stăteau în vagoanele noastre ne lăsau să ne uităm pe ferestre numai atunci când treceam printre câmpuri semănate. Dacă ajungeam într'o localitate sau ne opream într'o gară oarecare, în fața fiecărui geam se așeza câte un bolșevic și ne ținea de vorbă ca să nu ne uităm afară.

Cu toate acestea, am văzut sate care nu semănau deloc a așezări omenești și mai curând cu niște gropi sau colibe acoperite cu paie ori cu pământ. Ici, colo vedeam câte un țăran atât de slab și de prost îmbrăcat încât ne gândeam cu groază și la soarta noastră. Nu se vedea niciun copil și rar de tot câte o femeie care seamănă mai degrabă a stafie decât a ființă omenească.

In fine, ne oprirăm într'o localitate din Ucraina ca să vizităm primul colhoz. La coborîre, ne întâmpină mai mulți lucrători, care, inițial părură veseli, dar când ne văzură bine îmbrăcați, grași și curați se indispuseseră și toată bucuria cu care erau forțați să ne primească și să ne-o arate, se schimbă într'o muțenie care le trăda durerea că au nenorocul să trăiască într'o țară cu un asemenea regim.

Aranjarea și sistemul vieții de colhoz nu ne încântă de loc. Ceea ce ne-a atras atenția și aici era că bolșevicii care ne însoțeau nu ne lăsau singuri niciun moment. Observând aceasta, se născu în noi ideea unui necunoscut pe care bolșevicii nu vor să ni-l arate.

Curiozitatea mă făcu să rămân mai în urmă și să mă sustrag observației bolșevicilor. Ieșind printr'o altă ușă a colhozului, văzui un grup de bărbați care stăteau în dosul unei grămezi de paie, lungiți la pământ. Spunându-le cine sunt și întrebându-i ce au, unul dintre ei a încercat să se ridice dar n'a putut și mi-a spus că-i este indiferent dacă-l împușcă sau nu că nu mai poate suporta viața de câine pe care-o trăește și cu el tot poporul rus. „Pleacă de aici mai repede îmi spuse el ștergându-și c'o cârpă murdară sângele și puroiul unor răni care le avea pe amândoi genunchii, că dacă te vede vreun călău din ăștia mai tineri sau vreun blestemat de jidov, nu te mai întorci acasă. Să spui la toată lumea că jidovii ne-au îmbolnăvit și ucis poporul și trăim aici cu groaza celei mai cumplite morți până când ne-o ajuta și nouă Dumnezeu".

In restul călătoriei și prin toate localitățile pe unde am fost, n'am văzut decât foame, boală și mizerie de nedescris. Paradele militare la care am asistat, spectacolele, serbările, întrunirile și toate amăgirile cu care bolșevicii voiau să ne încânte, n'au avut pentru mine decât forma unor bolnăvicioase schimonosiri și dictau din umbră toată scamatoria.

M'am întors din raiul bolșevic și îndată ce am ajuns acasă m'am hotărît să trec frontiera în România și să spun la toată lumea ce-am văzut și am constatat în acea țară care-i crezută cea mai bogată. Numai mizerie, foame, boală și tot ceea ce se poate numai nenorocirea nenorociților. Vă spun, dac'aș avea un copil și s'ar face comunist, i-aș tăia capul și l-aș arde ca să nu mai rămână nicio urmă din el. Nu-i dragoste de țară în Rusia sovietică, fiindcă poporul neavând libertate, nu are nici suflet".

Mulți dintre țăranii basarabeni și bucovineni care au văzut cele povestite mai sus chiar în Rusia sovietică, care au trăit sub teroarea stăpânirii bolșevicilor în regiunile furate, sau care, luptând pentru Hristos, pentru cruce și pentru civilizație în acest sfânt și crucial războiu, au ajuns în țara foamei și a bolilor, au văzut și au constatat câtă putreziciune, câte crime și câtă mizerie este în „raiul lucrătorilor și al țăranilor".

George Ionașcu

RĂNIȚII GERMANI, — CETĂȚENI DE ONOARE AI REICHULUI

BERLIN, 14. (Rador). — D. dr. Goebbels a primit Luni numeroși răniți aflați în îngrijire în spitalele din Berlin. In sfârșitul acestei recepții el a oferit răniților un dejun într'un salon al ministerului propagandei.

In cursul după amiezii, d. dr. Goebbels a luat cuvântul la stadionul olimpic în fața a peste 2.000 de răniți.

Adânc mișcat, oratorul a evocat eroismul și sforțările supra-omenești ale soldaților germani care luptă împotriva bolșevismului. Statul național-socialist are datoria sfântă de a ajuta pe răniți în modul cel mai generos.

Răniții vor fi ajutați și vor primi cei mai bune îngrijiri medicale. Ei vor primi ajutoare suficiente dacă nu se vor putea întoarce pe front sau nu vor putea relua ocupațiile lor din timp de pace.

Cei care nu vor putea continua vechea lor meserie vor fi reeducați în institute speciale așa încât să poată exercita o nouă meserie.

Aceia cari — puțin numeroși dealtfel — nu vor mai putea exercita nici o meserie, vor rămâne în grija statului ca pensionari de onoare ai Națiunii.

In Reichul lui Adolf Hitler, a încheiat d. dr. Goebbels, răniții vor fi cetățeni de onoare ai Națiunii.

VICTORIA DEFINITIVĂ ESTE A GERMANIEI

BESLIN, 14. — Numărul mereu crescând al prizonierilor capturați la Wjasma și Briansk contrazice și răstoarnă după vederile germane, susținerile sovietice și engleze cari spun că au fost încercuite numai câteva divizii ale mareșalului Timocenko. Dar față de uriașele cifre de prizonieri, cari sporesc necontenit, mai trebuiesc adăugate — după cum se menționează la Berlin — și imensele pierderi sângeroase ale sovieticilor suferite în aceste lupte de nimicire, a căror cifre poate niciodată nu vor fi stabilite cu precizie. De sigur, inamicul ca de obicei, se menține în cunoscuta-i atitudine încăpățânată de minciuni și susțineri pline de contradicții.

Pe de o parte, inamicul caută să prezinte o situație confuză și inertă în sensul că înaintarea germană sau lâncezește sau a fost stăvilită cu desăvârșire, iar pe de altă parte, a fost nevoit să mărturisească că Wjasma a fost cucerită dela bolșevici și că potentații moscoviți au și început să evacueze Moscova în mare grabă.

Elucubrantele susțineri sovietice cari spun că în spațiul dela Wjasma, au fost nimicite mai multe mari unități de parașutiști germani, sunt desmințite categoric de cercurile militare germane și calificate drept minciuni grosolane, cari nu au altă țintă decât de a distrage privirile dela înfrângerea sovietică. După cum menționează „Deutsche Allgemeine Zeitung", NUMARUL CELOR PESTE 35.000 PRIZONIERI CAPTURAȚI LA WJASMA ȘI BRIANSK ESTE PECETEA SITUAȚIEI IN ANSAMBLU, CARE NU MAI POATE FI SCHIMBATĂ CU NICI UN PREȚ. Ziarul spune că nu mai are nici un rost să se mai insiste asupra ireversibilității situației de fapt, de acum, creiată prin forțele militare. O decizie înseamnă că nu se mai poate nimic modifica din situația creiată. Deasemenea nici situația Franței n'a mai putut fi schimbată în urma înaintării germane și străpungerii liniei Weygand, deși și atunci a trebuit să lupte mai departe. Și astăzi luptele mai sunt continuate și trupele germane și aliate contribue din răsputeri la creiarea acestei supreme situații: aducerea victoriei finale.

După tot ce au pierdut bolșevicii, în momentul de față nu mai poate fi vorba decât numai de niște vestigii de luptă, cari indubitabil, vor fi victorios terminate începând din Ucraina și ajungând până la Leningrad.

Față de proporțiile și condițiile războiului modern, de sigur, vor mai fi importante operațiuni, însă decizia și victoria s'au produs definitiv și cu valabilitate permanentă în favoarea Germaniei.

Impozitul succesoral se poate plăti cu chitanțele de subscriere la Imprumutul Reîntregirii

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința contribuabililor moștenitori, că impozitul succesoral se poate plăti cu chitanțele de subscriere la Imprumutul Reintregirii.

Chitanțele de plata sumei subscrise, sunt primite la ghișeul Administrațiilor și Perceptiilor pe valoarea lor nominală astfel că, moștenitorul pe lângă îndeplinirea datoriei de cetățean conștient se liberează totdeodată de obligația impozitului succesoral cu o reducere variind până la 12 la sută după cum subscrierea are loc chiar în cursul lunei curente.

Pentru acest motiv, Ministerul Finanțelor a suspendat orice păsuiri sau eșalonări de plată din impozitul pe succesiuni.

ȘCOLARE

Școala Specială de Pivniceri Pietroasa-Buzău, pendinte de Facultatea de Agronomie din București, aduce la cunoștința celor interesați că pentru anul școlar 1941-42 sunt vacante 20 locuri cu întreținerea completă.

Sunt admiși absolvenții: Școalelor de agricultură, viticultură, horticultură, gimnaziilor sau dela orice alte școli echivalente.

Examenul de admitere se va ține între 6—10 Octombrie crt.

Durata cursurilor este de doi ani.

Absolvenții primesc diplomă de pivnicer și se pot plasa la pivnițele cooperative de Stat sau particulare, la gospodării viti-vinicole, etc.

ULTIMA ORA

HOARDELE ROŞII AU INCENDIAT IN RETRAGERE ORAŞUL WIASMA

BERLIN, 14 (Rador). — Bolşevicii au incendiat oraşul Viasma inainte de a-l părăsi, aruncând in aer toate casele construite din zid.

Aceste măsuri au fost luate fără să se ţină seama de populaţia civilă, care are astfel de plâns un mare număr de victime datorite exploziilor.

In multe străzi din Viasma nu se mai văd decât resturile fumegânde ale caselor de lemn. Bolşevicii presăraseră aproape toate străzile cu mine. Un număr de femei şi de copii a fost omorit de explozia acestor mine.

Intre timp, cea mai mare parte din minele şi maşinile infernale de la Wiasma au fost ridicate de soldaţii din geniu german.

MII DE KG. DE BOMBE DEASUPRA LENINGRADULUI

BERLIN, 14 (Rador). — Din izvor militar se anunţă că forţele sovietice incercuite la Leningrad se irosesc degeaba in incercări zadarnice de despresurare, fără rezultate.

Punând in acţiune toate forţele disponibile, bolşevicii au incercat mereu să infrângă strânsoarea ca de cleşte a trupelor germane.

In afară de pierderi de materiale, bolşevicii trebue să fi suferit grave pierderi de oameni. Prizonierii care au fost capturaţi in diferite puncte ale frontului menţionat, relatează că in cursul unuia din aceste atacuri de despresurare sovietice, o companie inamică, din cei 160 de oameni din care era compusă, nu a avut decât şase supravieţuitori, restul au fost toţi ucişi.

Pe un alt punct al frontului, din 800 de marinari intraţi in luptă, 600 au rămas morţi sau răniţi pe câmpul de luptă.

Instalaţiile militare şi industriale dela Leningrad sunt supuse in mod incontinuu tirului artileriei grele germane şi grindinei de bombe.

Numai in cursul unei singure nopţi, au fost aruncate acum de curând, mai multe mii de kg. de bombe explozive şi incendiare.

ENGLEZII ŞI BOLŞEVICII VOR SĂ OMOARE PE MUFTIUL IERUSALIMULUI

CAIRO, 14 (ESS). — Se află din Iran că englezii şi ruşii caută cu disperare pe muftiul Hadji Emir Al Huseini, care a dispărut fără urmă. Se află din sursa cea mai bine informată că generalul Wavell ar fi spus textual la Teheran că „de doi ani de zile muftiul ne scapă printre degete. Dacă vom pune mâna pe el îl impuşcăm ca pe un câine". O coloană sovietică a fost trimisă dela Marea Caspică la Mechmed cu misiunea precisă de al căuta pe muftiu. Rezultatul a rămas nul. Şi „legiunea arabă" pusă la dispoziţie printr'un decret al emirului Abdulah al Transjordaniei, maiorului englez Glubb caută in desertul Siriei şi Iranului pe muftiu. Englezii au pus un premiu de 20.000 pfunzi pe capul său.

UN EPISCOP AMERICAN IMPOTRIVA PRIMEJDIEI ATEISMULUI COMUNIST

NEW YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB. anunţă:

Arihepiscopul Mac Nicholas a rostit la Cincinnati (Ohio) o cuvântare in faţa a 30.000 persoane pe care le-a pus in gardă impotriva primejdiei pe care o reprezintă ateismul comunist.

El a caracterizat pe fruntaşii sovietici ca tirani atei şi neomenoşi, cari nu urmăresc decât să propage comunismul in lumea intreagă.

Pe frontul Niprului, infanteriştii noştri se pregătesc să atace un sat

DEZASTRUL POLITIC ŞI MILITAR AL UNIUNII SOVIETELOR

— Stalin acuzat de trădare. - Garnizoanele bolşevice se răscoală. - Generalul Bluecher pregăteşte o lovitură de Stat —

HELSINKI, 14 (Tel. particulară). — Ziarul finlandez „Suomi" publică revelaţiile senzaţionale desprinse dintr'un manifest găsit asupra unui prizonier bolşevic, căzut in mâinile trupelor finlandeze. Manifestul este lansat de „Comitetul executiv al organizaţiilor leniniste" care formează o puternică dizidenţă in sânul partidului comunist din Rusia Sovietică.

Iată textul acestui manifeste:

„Partizani ai frontului leninist!

După cum am prevăzut încă de acum 3 luni, catastrofa inevitabilă s'a produs. De ceeace ne-am temut atât de mult, apare acuma ca o crudă realitate. In armata roşie nu mai există unităţi regulate. Nu mai există o unitate in comandament ca şi in aplicarea planului operaţiunilor. Trupele sovietice care mai rezistă, sunt încercuite şi-şi aşteaptă nimicirea. Garnizoanele din Extremul Orient şi din Caucaz, s'au răsculat. Mulţi dintre ostaşii noştri au depus armele, după ce au impuşcat pe comandanţii şi comisarii lor politici. In fruntea răsculaţilor se află generalul Bluecher, partizanul nostru.

In faţa acestui dezastru politic şi militar, trădătorul Stalin şi sleahta lui de speculanţi ai intereselor poporului sovietic lansează prin centrala muncitorilor dela Moscova cele mai revoltătoare neadevăruri, anunţând lumii că alta ar fi situaţia şi nu cea reală, adevărată. Milioane de soldaţi au căzut prizonieri, ucişi sau răniţi. Alte milioane de soldaţi şi civili îşi aşteaptă nimicirea in încercuirea dela Odessa şi Leningrad. Pierderile in materiale de război, sunt incomensurabile. Situaţia Moscovei e disperată.

Partizani ai „Gărzii vechi"!

Indiferent că unităţi răzleţe mai rezistă in unele locuri, inaintarea germană nu mai poate fi oprită. Este o nebunie să mai opunem vre-o rezistenţă. Nu mai putem lupta şi singura noastră scăpare este incetarea războiului şi incheierea neintârziată a păcii. Cine crede altfel, este ori nebun, ori trădător.

Noi trebue să punem mâna pe putere cu orice preţ, căci in fruntea statului sovietic se află un trădător care pactizează intr'o hilariantă cârdăşie cu capitaliştii englezi şi americani.

In faţa intregii lumi, in faţa intregului popor sovietic şi in numele Uniunii Sovietice, acuzăm! Acuzăm pe Stalin de trădare! El vrea să ne ducă la moarte sigură, cu aliaţii lui. Il acuzăm pe Stalin că-i un trădător şi un pungaş, de aceea, cerem răspicat: Stalin să fie impuşcat!

Soldaţi sovietici! Intoarceţi armele voastre in comandanţii şi comisarii politici. Nu cruţaţi pe nici unul din acei dovediţi că sunt trădători ai intereselor poporului. Faceţi tot posibilul ca operaţiunile militare să inceteze pe tot frontul. Nu ascultaţi de ordinele slugilor lui Stalin. Depuneţi armele şi mai bine predaţi-vă inamicilor decât să fiţi măcelăriţi. Ucideţi pe teroriştii tiranului Stalin şi puneţi mâna pe putere, ca să salvăm ce se mai poate salva in clipa din urmă. Spânzuraţi pe toate lipitorile trădătorului Stalin care suge de atâta amar de vreme sângele muncitorilor şi ţăranilor. Daţi dracului pe propagandiştii mincinoşi şi trimiteţi pe lumea cealaltă pe toţi exploatatorii clasei muncitoare.

Cereţi incheierea păcii şi luptaţi din răsputeri pentru descătuşarea voastră de sub jugul teroarei lui Stalin. El v'a spus-o mereu că in Rusia Sovietică e adevărata fericire a muncitorului. O ştiţi prea bine că dacă ar fi fost aşa, acest trădător n'ar fi imprejmuit hotarele Uninnii Sovietice cu un zid de nepătruns, ca voi să nu puteţi cunoaşte viaţa reală.

Partizani ai „Frontului Leninist"! Strângeţi rândurile! Jos cu Stalin! Trăiască pacea grabnică".

A INCEPUT EXODUL POPULAŢIEI DIN MOSCOVA ŞI LENINGRAD

Evacuaţii trec peste linia de foc germană:-Ciocniri sângeroase intre partizanii leninişti şi comisarii politici

HELSINKI, 15 (Tel. part). — Postul clandestin de radio al partizanilor ruşi din „Garda Veche" dela Leningrad, a anunţat astă noapte că in executarea ordinului secret al „Biuroului politic leninist din Uniunea Sovietică", la Leningrad a inceput evacuarea populaţiei civile. Membrii „Gărzii Vechi" umblă din casă in casă, din fabrică in fabrică precum şi prin cazărmi, agitând lumea să pornească in exod.

Cartierul de vest al oraşului a şi fost evacuat. Grupurile de evacuaţi, copii, femei şi bătrâni, sunt conduse de detaşamente din garda leninistă. Ciocniri sângeroase au loc intre aceste detaşamente şi comisarii stalinişti cari ţin, cu toată furia populaţiei, să execute ordinul lui Stalin de a nu lăsa nici o persoană civilă să plece din oraş, ci să lupte pe baricade.

Evacuaţii cari scapă din focul agenţilor N. K. V. D.-ului, sunt trimişi spre linia de operaţiuni germană. Se anunţă că comandamentul german permite evacuaţilor să treacă prin linia de foc.

O delegaţie a partizanilor leninişti a plecat să trateze cu comandamentul german incetarea războiului şi incheierea păcii.

Efectivul batalioanelor leniniste creşte mereu, in rândurile acestora inrolându-se neincetat grupuri de soldaţi şi marinari din armata regulată sovietică, ne mai voind să ia parte la lupte. In cursul nopţii trecute, la Leningrad au avut loc meetinguri organizate de dizidenţii leninişti, in cadrul cărora oratorii au agitat mulţimea să ceară isgonirea lui Stalin şi incheierea păcii. Leniniştii susţin că aşteaptă semnalul ca să pună mâna pe putere.

Imediat după emisiunea acestui post, a vorbit radio-emiţătorul clandestin dela Moscova, care a declarat că şi aci a inceput evacuarea populaţiei civile. Nimeni nu se indoeşte de marele dezastru al frontului şi de inutilitatea continuării luptelor. Toată lumea ştie că trădătorul Stalin, sub influenţa capitaliştilor englezi şi americani, vrea să continue prăpădul, dar lumea mai ştie că muniţiuni nu mai există şi deci continuarea războiului nu este posibilă. Populaţia Moscovei e în parte revoltată in privinţa mincinoaselor comunicate militare, in timp ce bubuitul tunurilor germane se aude foarte bine in toată capitala.

„Noi, leniniştii, — a continuat crainicul moscovit, — nu mai vrem să luptăm. Să meargă pe front toţi trădătorii blestemaţi in frunte cu Stalin. Aceşti nemernici se pregătesc însă să fugă, dar nu există atâtea avioane ca să transporte in America pe aceşti trădători cari strâng osânză din munca de rob a nenorocitului popor sovietic."

In incheiere, radio-emiţătorul a anunţat că in garnizoana Moscovei se dau ciocniri violente intre sldaţi şi leninişti.

PRIMARUL NEW-YORKULUI SE REALEGE CU VOTURILE COMUNIŞTILOR

NEW YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Candidatul comunist la alegerea de primar al oraşului New York şi-a retras candidatura.

După cum anunţă „New York Herald Tribune", contra-candidatul democrat Odwyer a declarat că această retragere de candidatură este o manevră a partidului comunist şi a actualului primar Laguardia, care candidează şi el, manevră prin care se urmăreşte concentrarea voturilor comuniste in favoarea lui Laguardia. Acesta ştie foarte bine că fără voturile comuniste nu are nicio şansă de a se realege.

COMUNICATUL GERMAN

3.000.000 PRIZONIERI SOVIETICI LUAŢI PÂNĂ ACUM DE GERMANI PE FRONTUL RĂSĂRITEAN

BERLIN, 14 (Rador). — Dela marele cartier general al Fuehrerului, inaltul comandament al forţelor armate germane transmite următorul comunicat:

La est operaţiunile se desfăşoară după cursul prevăzut. In sectorul Briansk, forţele inamice incercuite au fost impărţite in mai multe grupuri. Nimicirea lor in terenul dificil, acoperit cu păduri, continuă neincetat.

Luni, numărul prizonierilor capturaţi până in prezent in bătăliile dela Briansk şi Viasma, a trecut peste 350.000. Acest număr sporeşte mereu.

Avioane de luptă au bombardat cu bună eficacitate, in noaptea spre 14 Octombrie, instalaţii importante din punct de vedere al războiului, la Leningrad.

FORŢELE INAMICE INCERCUITE LA WIASMA SUNT DEFINITIV DISTRUSE

BERLIN, 14 (Rador). — Cartierul general al Fuehrerului a dat Marţi seară următorul comunicat special:

Forţele inamice incercuite in regiunea Wiasma sunt acum definitiv distruse.

Deasemenea, in pungile dela Briansk, descompunerea inamicului continuă fără intrerupere.

Numărul prizonierilor luaţi de trupele germane in această dublă bătălie gigantică a crescut până acum la mai mult de 500 de mii, iar această cifră creşte mereu.

Cifra totală a prizonierilor luaţi de trupele germane dela inceputul operaţiunilor pe frontul de răsărit a trecut de 3 milioane.

BOLŞEVICII SUNT IMPINŞI LA PIEIRE DE COMISARII LOR POLITICI

BERLIN, 14 (Rador). — Trupele sovietice incercuite in regiunile Briansk şi Wiasma incearcă mereu, prin atacuri in care au pierderi extrem de grave, să străpungă cercul de fier german care se strânge din ce in ce mai mult in jurul lor.

Bolşevicii, prost echipaţi, sunt impinşi la pieire de comisarii lor politici, in rânduri strânse şi compacte.

De altfel, descompunerea totală a armatelor bolşevice este dovedită de faptul că batalioane şi chiar regimente intregi s'au predat ori s'au alăturat la coloanele de prizonieri conduse spre vest.

PRIN DOBORÂREA BOLŞEVISMULUI ARMELE RĂZBOIULUI DE COALIŢIE ŞI DE BLOCADĂ AU FOST NIMICITE

COPENHAGA, 14 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D.N.B. transmite:

Dând urmare unei invitaţii făcute de Asociaţia danezo-germană din Copenhaga, d. dr. Garl Megerle, redactorul diplomatic al ziarului „Berliner Boersenzeitung", a vorbit despre „Responsabilitatea presei", in faţa unui auditoriu numeros, care l-a ascultat cu o vie atenţie.

D. dr. Mergerle a inceput prin a arăta ţelul comun germano-danez: inlăturarea dificultăţilor din situaţia actuală.

In continuare, d-sa s'a ocupat de felul cum consideră Germania noţiunea responsabilităţii presei: ea este tot atât de mare cât sunt de mari evenimentele actuale, ce se desfăşoară pe plan mondial. Prin victoria germană din răsărit a fost doborât un inamic care, mai de vreme sau mai târziu, s'ar fi aruncat asupra Europei. Germania a avut dreptate atunci când, la inceputul campaniei răsăritene, a vorbit de o misiune a Europei.

Prin doborirea bolşevismului s'a inlăturat nu numai pericolul comunist, ci au fost inlăturate şi temeiurile dela care a pornit Anglia atunci când a declarat războiu Reichului: armele războiului de coaliţie şi ale războiului de blocadă au fost nimicite.

Tot ceea ce bolşevismul a organizat timp de 25 ani impotriva Europei va fi folosit acum de Germania pentru refacerea Europei şi pentru asigurarea bazelor sale de existenţă. Germania invită, a subliniat oratorul, pe toate popoarele care au trecut examenul istoriei, să colaboreze in deplină libertate şi independenţă cu ea, cu aliaţii ei şi cu prietenii ei.

Or, misiunea presei este tocmai să arate opiniei publice această stare de lucruri şi să o facă să inţeleagă şi să activeze in vederea acestei vaste probleme.

D. dr. Megerle a adresat apoi următorul apel ziariştilor danezi: „Căutaţi să prindeţi sensul adânc al marilor evenimente in curs, neutre forţelor conducătoare. Pentru noile idei folosiţi etaloane cât mai mari şi căutaţi să faceţi deosebire intre tranzitoriu şi durabil. Nu confundaţi dezordinea aparentă a şantierului cu măreţia şi armonia construcţiei ce urmează a fi ridicate".

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9